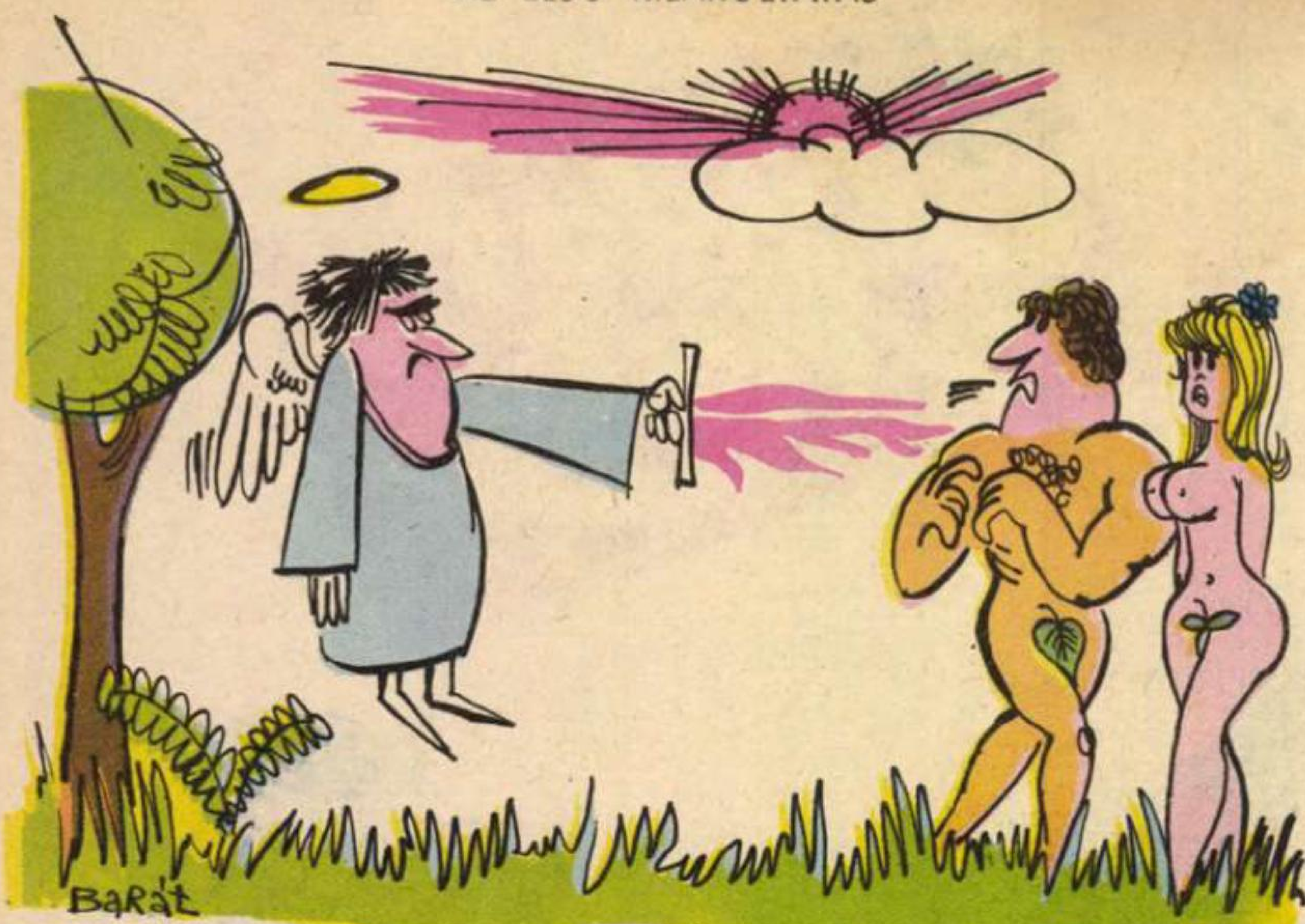
XXIV. évfolyam, 35. szám
Ára: 1,80 Ft
1968. augusztus 29.

(Revünk a 8–9-es oldalon)

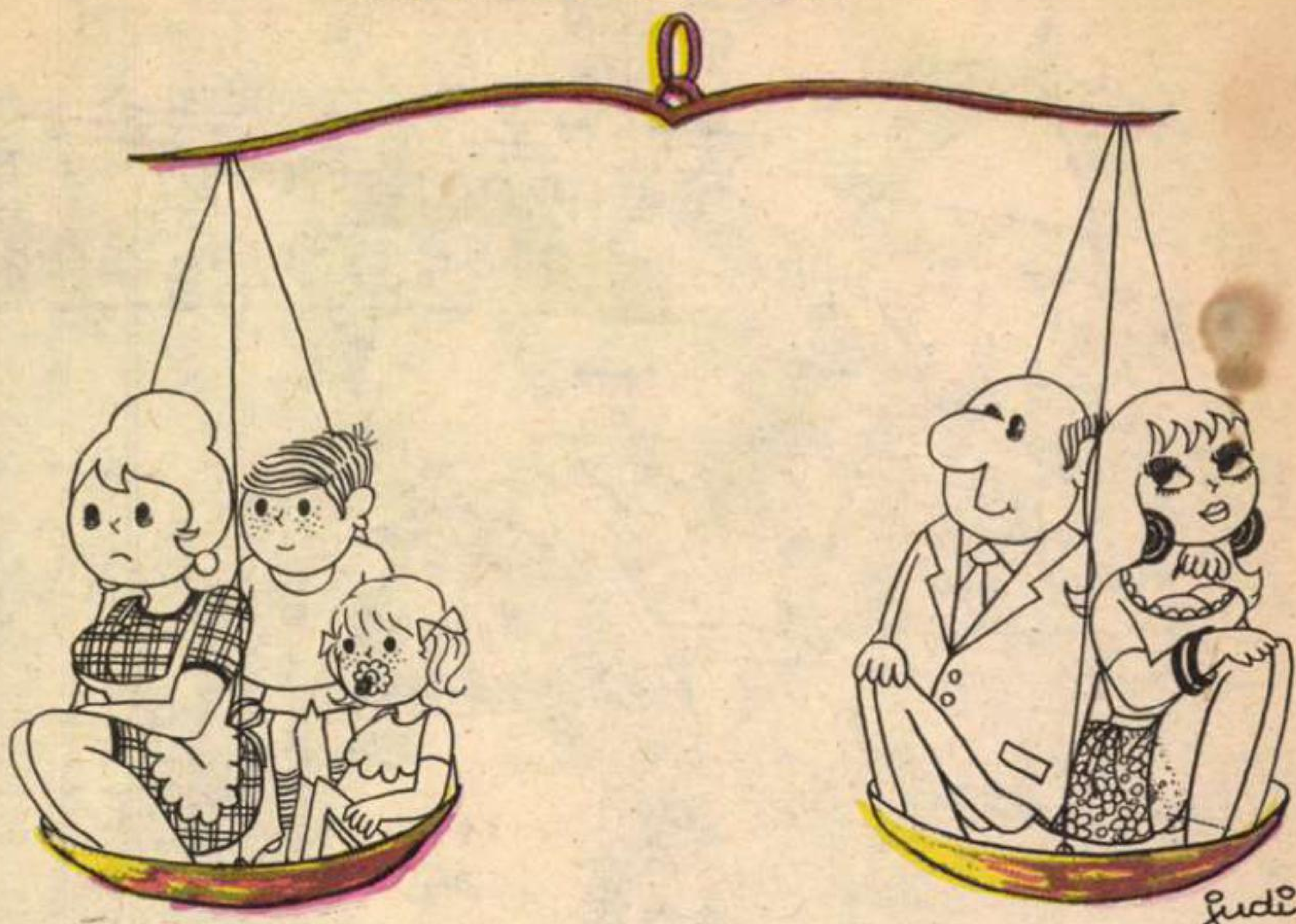
— Látja azt a kis nőt? Exportból maradt vissza!
— Ne mondja!
— Egy angol turista majdnem elvette feleségül...

AZ ELSŐ KILAKOLTATÁS

– Legalább adjanak egy pár napot a költözködésre!

KIEGYENSÚLYOZOTT CSALÁDI ÉLET

Egy karrier története (szinopszis)

Egy szülői házban heves családi vitának vagyunk tanúi: a kétségbeesett szülők egész haragjukkal gyönyörű, most érettségizett kislányuk, Boriska ellen fordulnak, aki megátalkodottan nemet mond a szülők tervére: nem akar művészi pályára menni, rajong a hivutali munkákért, bármilyen is legyen az, akár a legszerényebb irattári munka is. A szülők még egyszer megkísérlik a leány előtt lefesteni, milyen karrier is várhatna reá: táncdalénekesnő lehetne, felléphetne táncversenyeken, akár még egy filmrendezőnek is megtetszhetne egyszer! A leány hajthatatlan, mire a szülők erőszakhoz folyamodnak, felöltöztetik, kifestik és taxiba vágják, elviszik Kálmán bácsihoz, aki bácsikája és mellesleg egy esti, zenés szórakozóhely vállalatvezetője.

A mulatóban Kálmán bácsi egyelőre csak kenyereslánynak tudná felvenni Boriskát, de a szülők így is boldogok, így kell kezdeni! Be is öltöztetik Boriskát kenyereslánynak, s a vendégek mindjárt csipkedni kezdik, miközben a szülők boldogan néznek össze: hiába, tudták ők, hogy micsoda érték van a gyerekben.

A vendégek között van egy tökrészeg férfi, külföldi vendégeinek társaságában, kit a leány már első látásra megutál, holott a részeg férfi, Antal, csak azért részeg, mert antialkoholista létére — külföldi vendégekkel — meg kellett innia egy pohár italt, s már ez az egy pohár konyak is megártott neki. Szülei azonban Boriska helyett megbeszélnek egy találkozót a fiatalemberrel, aki átadja nekik névjegyét.

Antal főkönyvelője egy nagyvállalatnak. Boriska ezért mégis elmegy a szülei által megbeszélt randevúra, s könyörög a férfinak, hogy vegye fel a könyvelőségbe gyakornoknak. A férfi beleszeret a leányba, próbaidőre felveszi, de a legnagyobb titokban. Boriskának azt kell hazudnia otthon, hogy délelőttönként a filmgyárban statisztál, nehogy kiderüljön a disznóság. Esténként pedig fellép Kálmán bácsinál a kávéházban, ahol egy piciny szerepet kapott a műsorban. A szünetben pedig a kulisszák mögött a könyvelést tanulja, két kis táncosnő társával, akiknek szintén az a titkos vágyuk,

hogy egyszer igazi hivatalnokok lehessenek. Ám este váratlan veszedelem jelentkezik: a filmgyárból valamennyiüket behívják próbafelvételre.

Másnap a próbafelvételen Boriska nem válik be, mert egészen rosszul mozog és a hangja is szánalmas. A lány sírva fakad a boldogságtól, s könyörög a rendezőnek: adja írásban neki, hogy mennyire tehetségtelen, de a cinikus rendező nem segít rajta. Erre a lány elhatározza: este botrányt csinál a kávéházban, s úgy megbukik, hogy a nagybácsi be nem engedi többé magához. Fellépése előtt leissza magát, földhöz vágja a közönség előtt a diadémját, s olyan frenetikus sikert arat a komédiának ható jelenettel, hogy a nézőközönség soraiban éppen jelen levő világhírű revüegyüttes igazgatója azonnal szerződteti a lelkileg összeroppant leányt.

Boriska fásultan utazgat a világhírű együttes tagjaként, és véletlenül az irodára téved, ahol meglepetéssel fedezi fel Antalt. Anti nem titkolhatja tovább: felmondott régi vállalatánál, s ide szerződött a revüszínház könyvelőségére, hogy a leány közelében lehessen. Egymás nyakába borulnak, s Anti megígéri Boriskának, hogy tovább tanítja, a hivatali munkák minden csínját-bínját megismerteti vele.

A szülők boldog büszkeséggel, izgalommal készülnek a nagy napra: Budapestre látogat a világhírű revüegyüttes, egy év után ismét látni fogják a leányukat! Mindenkit meghívnak a premierre. Az első sorban ül a leány valamennyi rokona, de Boriskát nem találják a színpadon, az előadás egyetlen képében sem. Ekkor kiderül az igazság:

A leány óriási karriert futott be a revüegyüttesnél, s ma ő az egész produkció gazdasági igazgatója! Nélküle egyetlen lépést sem képes tenni a világhírű revüszínház. Anti pedig a férje, s egy kéthónapos kisleány boldog szülei ők.

A szülőket első fájdalmukból csak az a reménysugár élteti, hogy unokájukból, ki az együttes mellett növekszik majd fel, még lehet egyszer táncosnő is.

Somogyi Pál

NYARAL AZ IGAZGATÓ

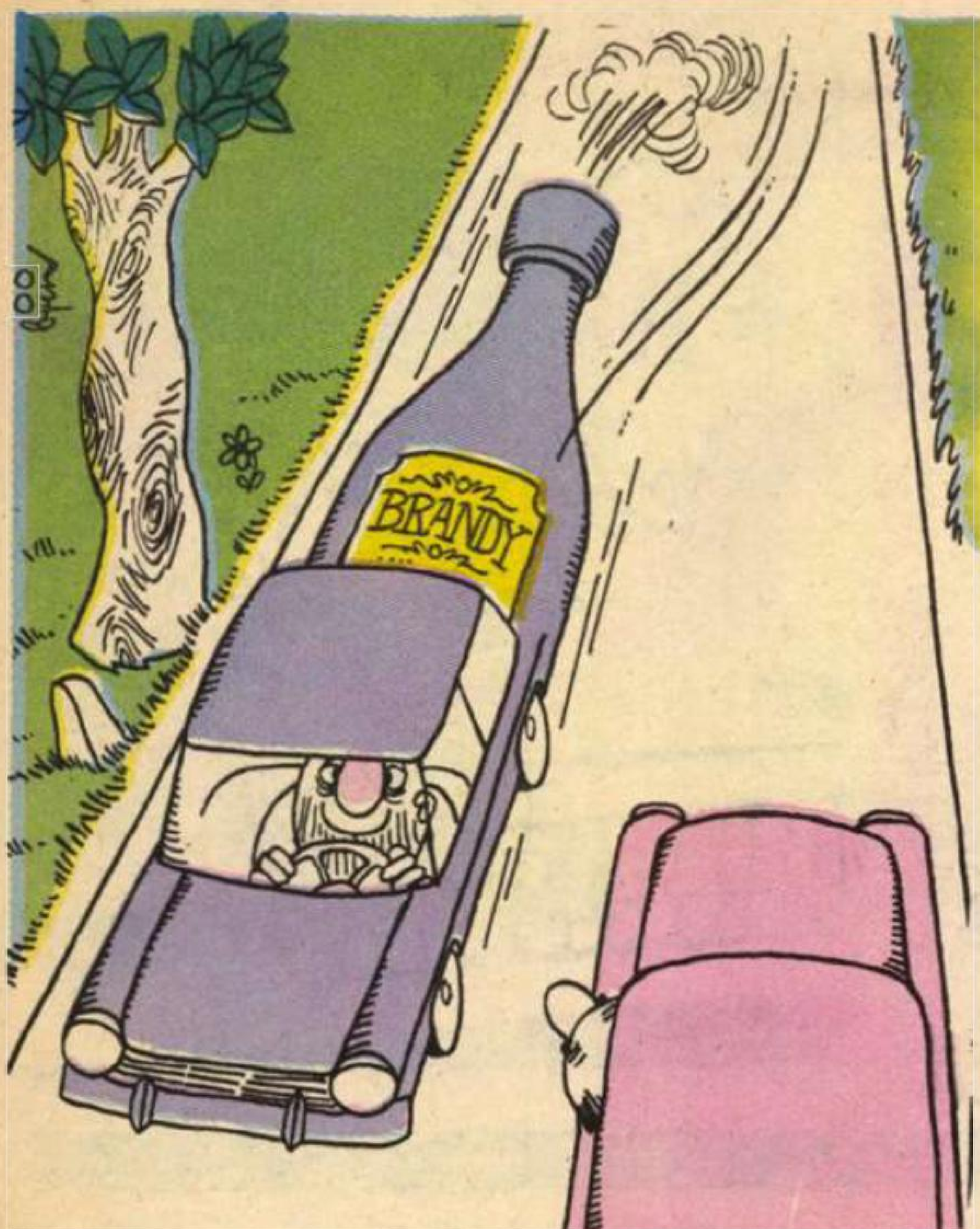

– Tessék szólni, ha már elég meleg a víz!...

KEMÉNY MÉRKŐZÉS LESZ...

GYORSHAJTAS

TETTEK ÉS SZAVAK

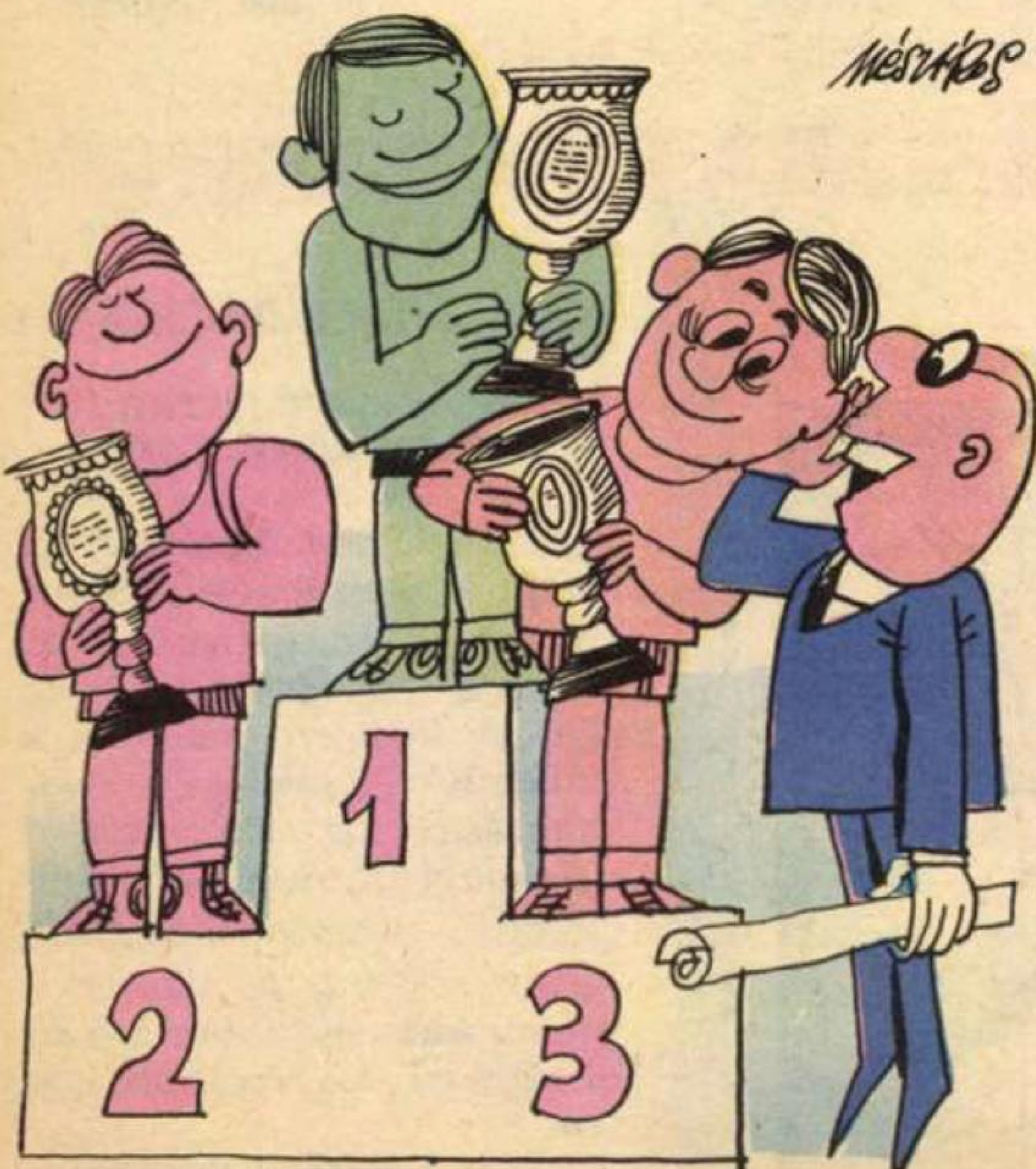
(*A londoni „Morning Star"-ból*)

PÉKBOLTBAN

– Maguknál még mindig tart a szárazság? ...

SZERENCSÉS GYŐZTESEK

– Két kiló harminc deka!

FELLAZÍTÁS

Laci barátom megkért, hogy kalauzoljam egy kicsit amerikai rokonát, Mr. Kovácsot, aki rövid baráti látogatásra érkezett a magyar fővárosba. Figyelmébe ajánlotta, hogy vegyek be jó előre valami idegcsillapítót, mert Mr. Kovács, jóllehet csak néhány éve távozott Celldömölkről az USA-ba, jenki gőgben túltesz a Mayflower utasainak egyeneságú leszármazottain. Amit mi idehaza elértünk, az neki mind smafu, mert az amerikai tudomány így, mert az amerikai technika úgy, mert az amerikai életforma amúgy...

Másnap délelőtt aztán Laci bemutatott Mr. Kovácsnak, sietve magunkra hagyott bennünket, mi pedig városnéző sétára indultunk.

A Keleti pályaudvar előtti monumentális ásatásokhoz vittem el először, megmagyaráztam, hogy itt aluljáró lesz.

Mr. Kovács szórakozott tekintetet vetett a hatalmas gödörre, a törmelékhegyekre.

— Nálunk Amerikában ez úgy van — kezdte volna, de gyorsan félbeszakítottam:

— Nem tudom, hogy önöknél hogy van, de az a csigatempó, ahogyan ezt nálunk csinálják, az egyenesen felháborító! Képzelje, tegnap délután kezdték el és bármibe fogadok, hogy ha holnap ki tetszik jönni ide, még mindig nem lesz kész! Gyerünk innen hamar, mert felrobbanok, ha sokáig nézzük ezt a szöszmötölést!

Ballagtunk tovább, egy építkezés mellett vitt el az utunk, ahol néhány ember téglát rakott le egy teherautóról. Mr. Kovács megállt, figyelte a manuális cipekedést, aztán így szólt:

— Nálunk Amerikában ez úgy van...

— Nem tudom, önöknél hogy van — vágtam a szavába —, de az a zord igazság, hogy a mi építkezéseinken a gépesítés teljesen kiszorította az emberi munkát. Akiket itt most trógerolni lát, csupa igazgató, tudós, művész, aki orvosi javaslatra a szabad levegőn végez néhány perces testmozgást, hogy az egyoldalú szellemi tevékenység meg ne ártson nekik. Látja, már abba is hagyták... Az a torzonborz ifjú pedig, aki a platóról adogatta le a téglát, az biztosan protekcióval került közéjük, valami fejesnek lehet a fia. Menjünk tovább, engem szörnyen elkeserít az ilyen elvtelen kivételezés.

Tovább mentünk.

Egy Óra- és Ékszerbolt előtt hosszú tömeg, közvetlenül a bejáratnál idős hölgy óriási ezüst serleget szorít a kebléhez.

— Tessék! — mutattam dühösen a tengerentúli vendégnek. — Így kapatják el nálunk a kereskedelmi alkalmazottakat. Küldöttségileg visznek az elárusítóknak ilyen ménkű nagy billikomokat, pusztán azért, mert azok előzékenyen és udvariasan szolgálják ki őket! Pedig ez kutyakötelességük, ezért kapják a fizetést, nem igaz?

Mr. Kovács elgondolkozva bólintott, hosszú ideig szótlanul lépegetett mellettem, aztán halkan megjegyezte:

— Nálunk Amerikában... hát igen, nálunk még tenni kell egyet s mást, hogy utolérjük önöket.

Ebben maradtunk.

Kürti András

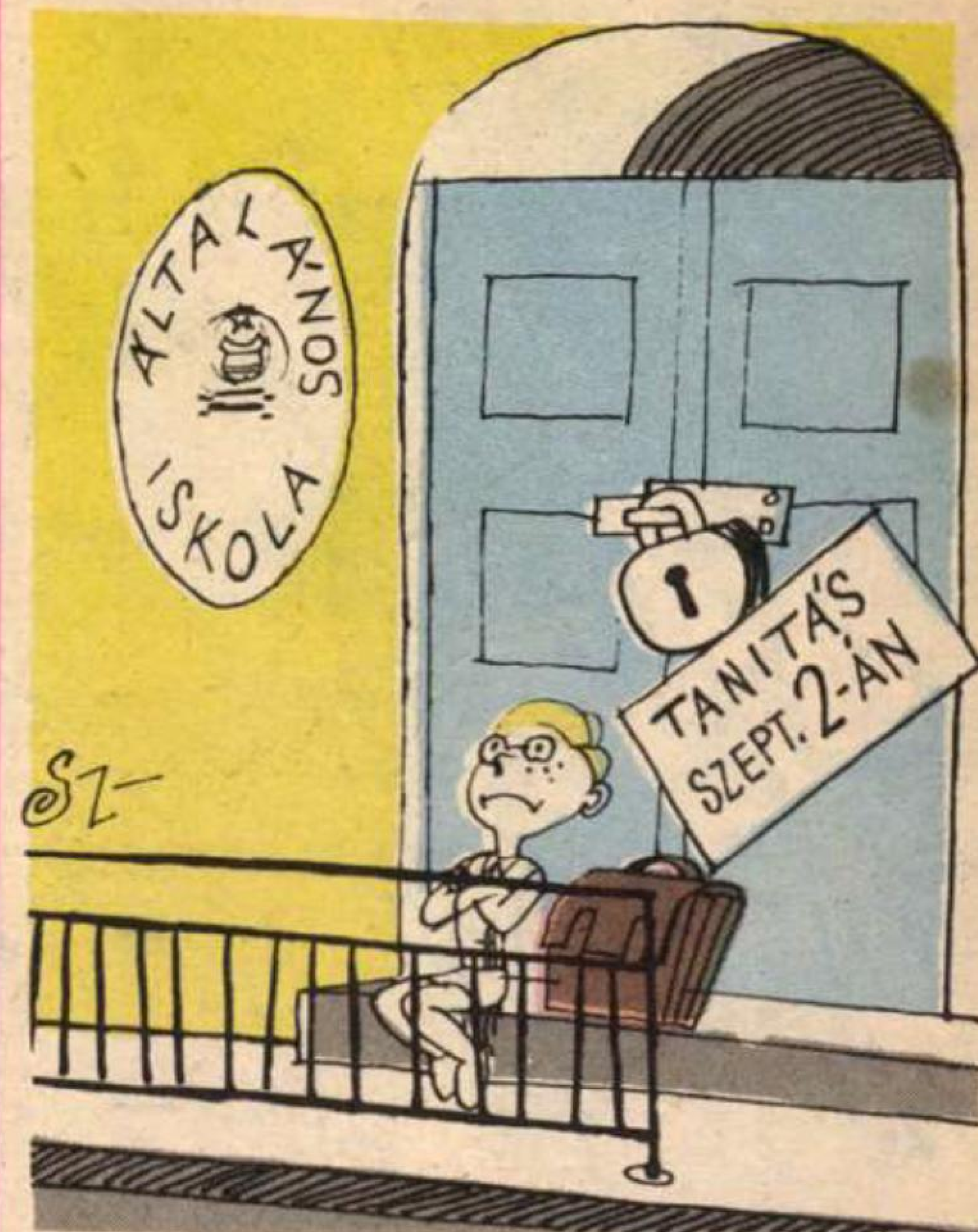
KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

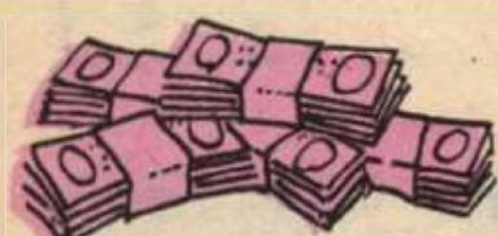
Pusztai Pál rajza

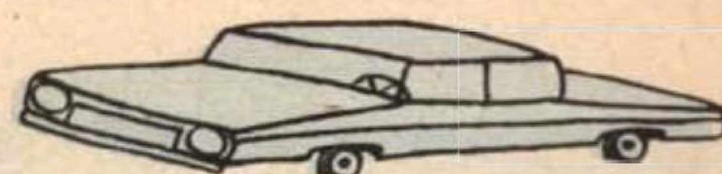
Javaslatunk melléküzemágakra

A STRÉBER

ne tessék meghatódni!

Már régen töprengek azon, hogy hivatali hatáskörén túlmenően mit is tehetne még a haza üdvére és boldogulására egy műszaki fejlesztési osztályvezető. Töprengésemre a Magyar Hírlap egy leleplező cikke adott választ. A cikkben szereplő osztályvezető, hogy minél eredményesebben fejlesszen, hagyta magát megvesztegetni. Amikor leleplezték, azzal védekezett, hogy az íróasztala fiókjába csúsztatott pénzeket csak ajándéknak tekintette, s nem tudta, hogy ez vesztegetésnek számít. Ugyan, honnan is tudhatta volna, amikor ő nem jogász, hanem gépészmérnök?!

Idézem Várkonyi András riporter kollégámnak és a megvesztegetett osztályvezetőnek érdekes párbeszédét, a cikk befejező részéből:

— Valamiért talán különösen nagy szüksége volt pénzre?

— Nem mondhatom.

— Mennyi volt az ön havi jövedelme?

— A fizetés és a prémium felment összesen úgy ötezerre.

— A felesége is dolgozik?

— Igen. Ketten úgy hétezer körül keresünk...

— Kocsi?

— Van. Öt éve...

— Jó?

— Opel...

— Lakás?

— Budán...

— Villára kellett?

— Már van. Almádiban. Két éve...

— Hát akkor?

A negyvenöt éves osztályvezető sírva fakad..."

Lehet, hogy túlságosan lágyszívű vagyok, de én nem bírom elviselni, ha egy felnőtt ember sírva fakad. Egészen más, ha egy fiatalkorú követ el bűncselekményt és a védő a bírósági tárgyaláson megható szavakkal ecseteli, hogy a gyerek apja iszákos, anyja ledér, a gyereknek nincs otthona, nélkülözi a szülői szeretetet, a családi tűzhely melegét; rossz társaságba került és önhibáján kívül lépett a züllés útjára. Ilyenkor a fiatalember rendszerint cinikusan bámul a semmibe, de mindenki más meghatódik a sors által üldözött fiatalkorú bűnöző kegyetlen élet útján. A nálunk kialakult szokás szerint mindenki felelősnek érzi magát érte és az egész társadalmat marcangolja a lelkiismeret, csak az ifjút nem marcangolja semmi, amin nem is lehet csodálkozni, hiszen rövidesen jó útra tér. Ő maga ígéri meg ezt a bírósági tárgyaláson, ahol a megnyilvánuló nagy megértés, a rengeteg szívjóság és a szent humanitás leveszi a lábáról, s végül bőgni kezd.

Már csak az hiányzik, hogy sikkasztó osztályvezetők is sírva fakadjanak. Jóllehet, ez esetben azért eredtek meg az osztályvezető könnyei, mert nem vesztegetési pénzekből spórolta össze az Opelt Budapesten és a villát Almádiban, hanem a fizetéséből. A villa és az Opel szerényen számítva, mintegy kétszázezer forintba kerülhetett. Takarékos életmód mellett — mondjuk nyolc, tíz év alatt — ilyen nagy összeget is meg lehetett spórolni abból a havi hétezer forintból, amit az osztályvezető a feleségével együtt legálisan megkeresett. Nem is értem, miért hagyta nyitva az íróasztala fiókját? Hogy oda csúsztassák be neki a sápot? Ha viszont ezért hagyta nyitva, akkor miért sírt, amikor leleplezték?

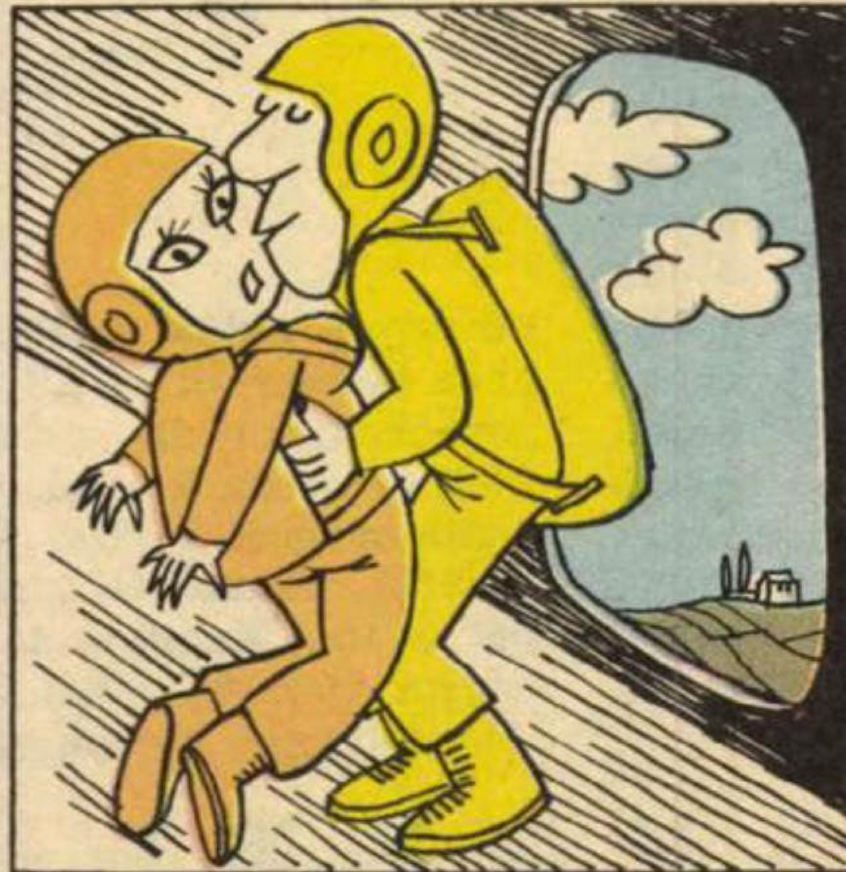
Nekem egy negyvenöt éves megvesztegetett osztályvezető ne sírjon. Se az újságírónak, se az ügyésznek, se a bíróságnak. De ha mégis sír, és elegáns import-zsebkendőjével szárítgatja fel sűrűn omló könnyeit, hogy mind nagyobb részvétet keltsen maga iránt, — a világért se tessék meghatódni. Még akkor se, ha tegyük fel, árva gyerek volt, vagy szülei különváltan éltek és gonosz mostohája, már ötéves korában kizavarta a havas erdőbe rőzsét gyűjteni...

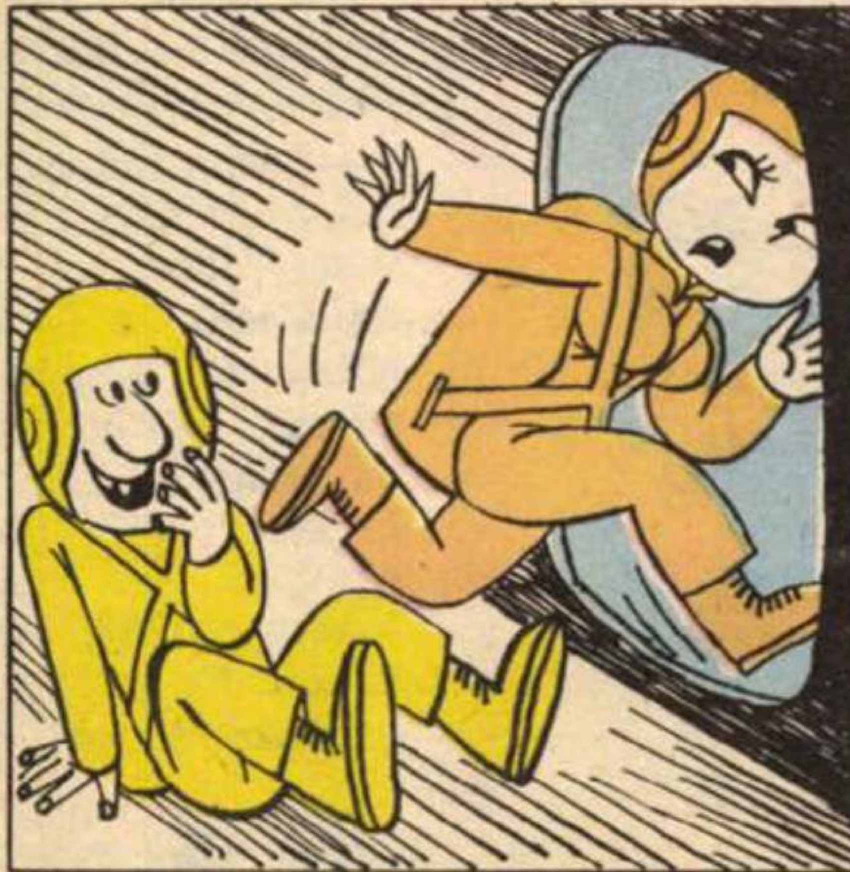
Földes György

JUCIKA és az ejtőernyős oktatás

Pusztai Pál rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A Ludasban közölt levél alapján vizsgálatot indítottunk és megállapítottuk, hogy a VI., Hajós u. 7. sz. épület legfelső emeletén a műemlékfelügyelőség jóváhagyása nélkül helyeztek el gázkonvektor szellőzőt. Köteleztük a bérlőt a szellőző eltávolítására, a megsérült dombormű és a homlokzat szakszerű helyreállíttatására.

SZANYI JÓZSEF oszt. vez.
Fővárosi Tanács V. B.

NYOMOTT HANGULAT

– Az embernek még jósolni sincs kedve ebben az időben...

HÉTVÉGI TURISTAHÁZ

– Ugye mondtam, hogy óvatosan nyisd ki az ajtót!

A BAJ NEM JÁR EGYEDÜL...

– Még ez is!...

SZÜLETÉSKORLÁTLANSÁG

(A londoni „Morning Star"-ból)

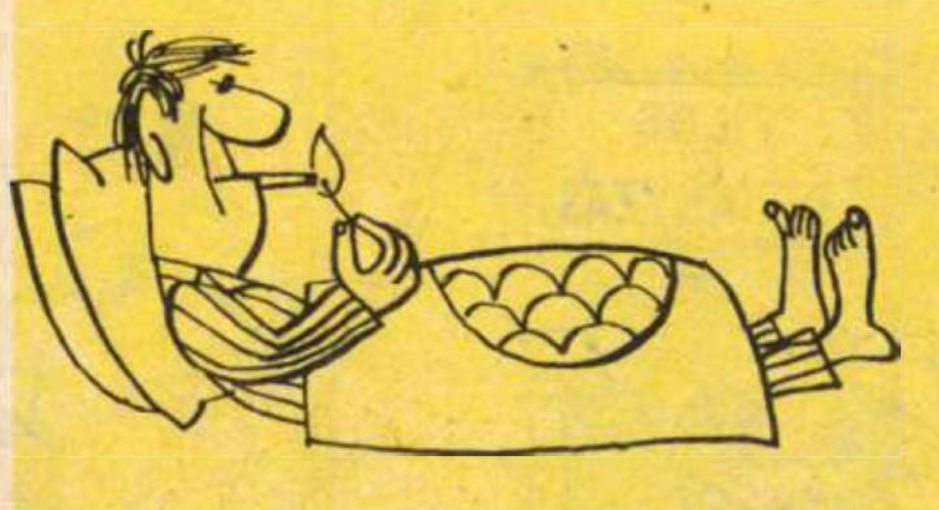
– Nem értem a Szentatyát! Ezerféle pirulát tilthatna be. Miért ez az egyetlen egy nem tetszik neki?

Újságolvasó ember ismeri azokat a híreket, amelyek puszta megpillantása is az ásító izmokat ingerli. Ezek nélkül újság úgyszólván meg sem jelenhet, a hírszerkesztő gépiesen adja le, a gépszedő még gépiesebben szedi ki, s az olvasó a lehető leggépiesebben lapoz tova, amikor észreveszi ezeket az unalomig elkoptatott, kaptafaszerű — tisztesség ne essék szólván — híreket.

Én viszont hosszas kutatás és elemző munka után fel tudtam fedezni ebben a műfajban olyan alkotó megnyilvánulásokat is, amelyek a meglepő újszerűség élményével tudják megajándékozni az olvasót. Örülnék neki, ha kutatásaim egynémely eredménye helyeslést váltana ki olvasóimból.

Ágyban dohányzott. A. B. 27 éves géplakatos ágyban dohányzott, de nemcsak egy alkalommal, hanem sorozatosan, minden éjszaka. Tizenöt év leforgása után súlyos nikotinmérgezést szenvedett.

Nyitva hagyta a gázt. C. D. 33 éves háztartásbeli véletlenül nyitva hagyta a gázt a konyhában. A súlyos gázmérgezéstől csak az mentette meg, hogy hosszabb ideje nem fizette ki a gázszámlát, s emiatt még idejében kikapcsolták háztartásában a gázt. A hideg étel súlyos gyomorpanaszokat okozott az egész családban.

Piros jelzésbe rohant bele. E. F. 21 éves állatorvosi főiskolai hallgató a November 7. téren a Nagykörút egyik oldaláról átfutott a másikra, annak ellenére, hogy a közlekedési lámpa pirosat mutatott. Azért sietett ennyire, és követett el szabálytalanságot, mert randevúja volt menyasszonyával. Így idejében ért a randevúra, majd boldogtalan házasságot kötött.

A síkos járda áldozata. G. H. 51 éves házfelügyelő elmulasztotta felszórni a felügyelete alatt álló ház előtti síkos járdát. Pénzbüntetésre ítélték.

Verekedett az elzüllött bokszoló. K. L. 30 éves elzüllött bokszoló otthonában verekedni kezdett 24 éves feleségével, K. L.-nével. Az asszony, aki az országos női cselgáncsbajnokságon bronzérmet nyert és dobogóra jutott, ártalmatlanná tette férjét és tehertaxival az illetékes kórházba szállította alkoholelvonó kúrára.

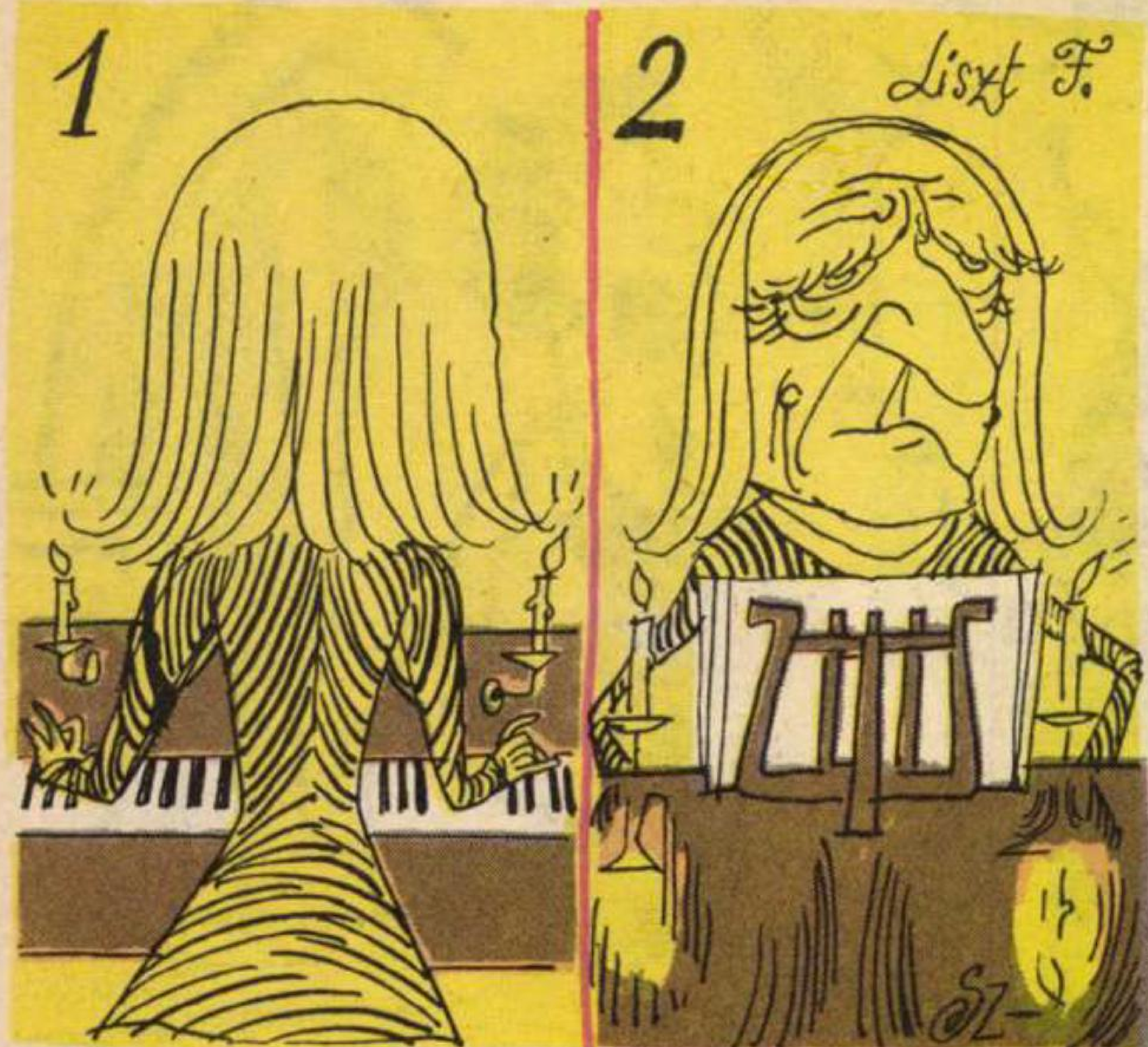
Nem adta meg az elsőbbséget. O. P. 24 éves tehergépkocsivezető nem adta meg az elsőbbséget R. S. 48 éves plasztiktáska készítő kiskereskedőnek, aki új Opel Rekord kocsiját járatta be. R. S. haragjában olyan káromkodásba fogott, hogy közszeméremsértésért eljárás indult ellene.

Póruljárt házasságszédelgő. T. U. 54 éves büntetett előéletű házasságszédelgő 12 nőtől csalt ki kisebb-nagyobb összegeket házassági ígérettel. A pénzt a 7-es autóbuszon ismeretlen zsebtolvaj kilopta a hátsó zsebéből. T. U.-t súlyos neuraszténiával a Csiperke utcai kórház idegosztályán ápolják.

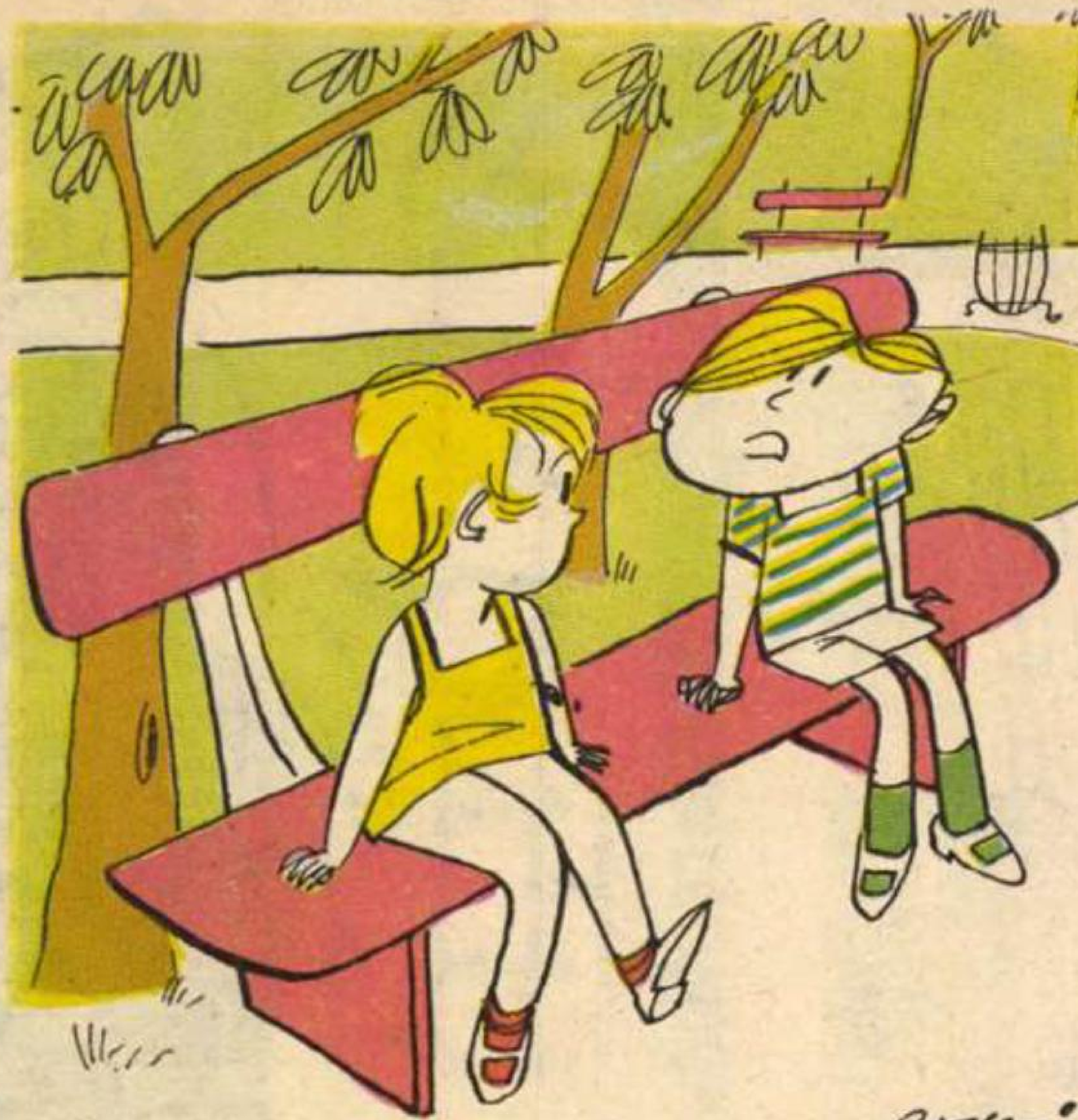
Író—olvasó találkozó Récelen. A réceli művelődési házban író—olvasó találkozót hirdettek. Nagyszámú író jelent meg a találkozón. Sajnos, a meghívott olvasók az utolsó pillanatban lemondták a találkozót.

Feleki László

„KISLÁNY A ZONGORÁNÁL"

AZ ELSŐ RANDEVÚ

– Ha tudnád, hogy milyen magányos vagyok . . .

NYELVMŰVELÉS A VILLAMOSON

Egy jó ismerősünk volt szem- és fültanúja.

Csúcsforgalom a hatoson. Véletlenül a középen legzsúfoltabb a kocsi. A szófogadó utasok a „Tessék beljebb menni!"-re oda tolódtak. Mégis ott nyomakszik föl egy terebélyes asszonyság a középső ajtón. Minden előzmény nélkül ráripakodik egy ott álló férfira:

— Menjen arrébb, maga buta állat!

A férfi bámulatra méltó nyugalommal ránéz, és szelíden megrója:

— De asszonyom! Miért nem száll fel elöl? Látja, ott inkább van hely.

— Én itt szokok fölszállni! — volt a nyers válasz.

A férfi a maga jámbor türelmével így folytatja a nő mondatát:

— Szokok főzni. Szokok takarítani. De nem szokok a Lőrinczét hallgatni!

F. G.

AZ INDOK

Blaskó Jeromos, a Kéménykerekítő Tröszt utókalkulátora olyan egyéniség volt, akire azt mondják népi nyelven, hogy becsületes fickó. Az ember, aki butus módon csak ésszerűen képes gondolkodni, joggal hihette volna, hogy az utókalkulátort eme becses jelleme miatt tejben, vajban fürösztik. Nem így történt, világos. Egyszer például arra kényszerült, hogy magánkívül rontson a főigazgatói szobába:

— Vezérem! Nem bírom tovább idegekkel!

A főigazgató figyelmeztetőn emelte magasba ujját:

— Elsősorban vegye tudomásul Blaskó kartárs, miszerint nem vagyunk egyedül. Vezetői csúcsértekezlet. Másodsorban pedig, ha valahová belép az ember, köszön. Igaz-e, csúcstársaim?

— Bo-bocsánat, igenis... — hőkölt vissza a kalkuláns és egy óriásit köszönt. Felettese hidegen viszonozta, majd arra kérte, ne zavarja jelenlétével az értekezletet. Az üb-elnök azonban szólásra emelte a hüvelykujját:

— Azt javasolnám, ha Blaskó szaktárs képes tömören közölni felindultsága okát, ne zárkózzunk el meghallgatásától. Nos, kezdje — intett feléje a többiek rábólintásával felhatalmazott übés.

Blaskó Jeromos nagyot nyelt, úgy kezdte:

— Megfigyeltem, hogy lent, a tömegek közt mind népszerűbbé válok. Itt fent, a vezetés körében viszont ellenkezőleg. Felelősségteljes munkám végzése ilyen súlyos bizonytalansági tényezők közepette egyre nehezebb. Azt szeretném tehát, ha nemcsak lent ők, de itt fent önök is kedvelnének. Utóvégre is nem vagyunk antagonisztikus ellentétek, kartársak!

A főművezető szenvtelen hangon kérdezte:

— Mit gondol, Blaskó, honnan az ön iránti rokonszenv lentről, s a hűvösség fentről?

— Fogalmam sincs, kérem.

— De mégis. Erőltesse kissé az agyacskáját. Miket mível például munkaidő után?

— Segítek súlyos terhet cipelőknek. Vak embert vezetek át az útkereszteződésnél. Társasjárműveinken átadom helyemet az idősebbeknek. Sok-sok másolattal készítem szemináriumi jegyzeteimet, hogy kollégáimnak is jusson. Felszólalok a hibák ellen.

A főigazgató, aki kissé elszundított, a „hiba" szóra felriadt:

— Áhá! Folytassa csak, Blaskó — intett érdeklődéssel.

— Egyszerű emberek jogaiért verekszem. Alaptalanul bántottak védelmére kelek.

— Inkább azt sorolja, miket nem szokott csinálni — szakította félbe idegesen a vezér.

— Például, nem dohányzom. A szeszt utálom. A szocialista összeköttetést szintúgy. Még sohasem volt főbérleti lakásom, mégsem veszem igénybe ezt az eszközt. A kártyát még munkaidőben sem forgatom. Olyankor a sportesemények sem érdekelnek különösebben. A reprezentáció címén művelt mindennemű kártékonykodásnak merev ellenzője vagyok. Elvem: semmi potya, semmi csalás, semmi linkség! Ellenben minden igazságtalanságot, visszaélést mániákusan gyűlölök és a magam kis egérnyi erejével üldözök is. Ezek után kérve kérem önöket, árulják el, miért neheztelnek rám?

A csúcsvezetőség gunyoros mosollyal szúrta, döfte tekintetét bele Blaskó Jeromos ártatlan képébe, mígcsak ezen kép tulajdonosa könnyebálbadt szemmel ki nem hátrált körükből.

Új Rezső

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÜNNEPRONTÓ VAGYOK . . .

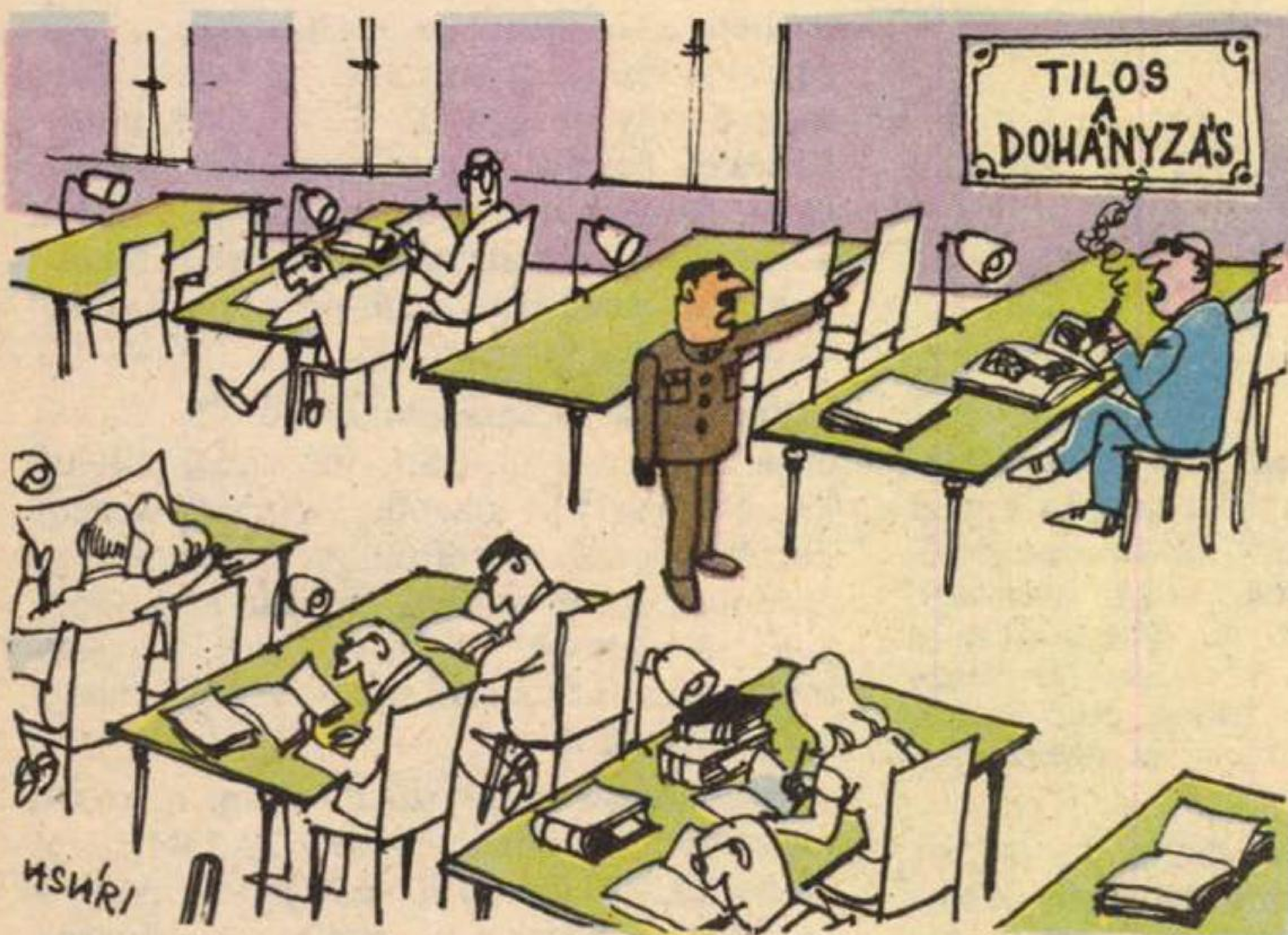
Kedves Ludas!

Nemrég üdvözölted a Budapesti Csokoládégyárat 100. születésnapján. Gondoltam, csatlakozom hozzád. Szeretem a csokoládégyár termékeit, de most, a jubileum évében kétszer is megtréfáltak. A közelmúltban hozták forgalomba a „Bohém" likőrbonbont. Finom is, nem is drága. Amikor első alkalommal még csak két csokoládét kellett a körmömmel kikaparnom, azt mondtam, oda se neki. Másodszor azonban a tizenkét csokoládéból nyolc volt beleragadva a dobozába, s ha véletlenül egyet-kettőt sikerült egészben kiszednem, abban sem telt sok örömöm. A kis csokoládé oldalán tátongó lyuk mutatta, hogy ott folyt ki valaha a likőr.

Nemrégen ajándékba kaptam a csokoládégyár újabb készítményét: a „Royal" díszdobozt. A név különlegességet sejtetett. Azt hiszem, ez volt életem legkülönösebb különlegessége: a dobozban talált négy konyakosmeggy egyikében sem sikerült konyakra lelnem. Kifolyt belőle a drága nedű. Hát ebből kifolyólag neheztelek én az ünnepeltre, s a sok születésnapi gratuláció mellé ezért vagyok kénytelen ezt a néhány ünneprontó sort a százéves gyár „emlékkönyvébe" bejegyezni . . .

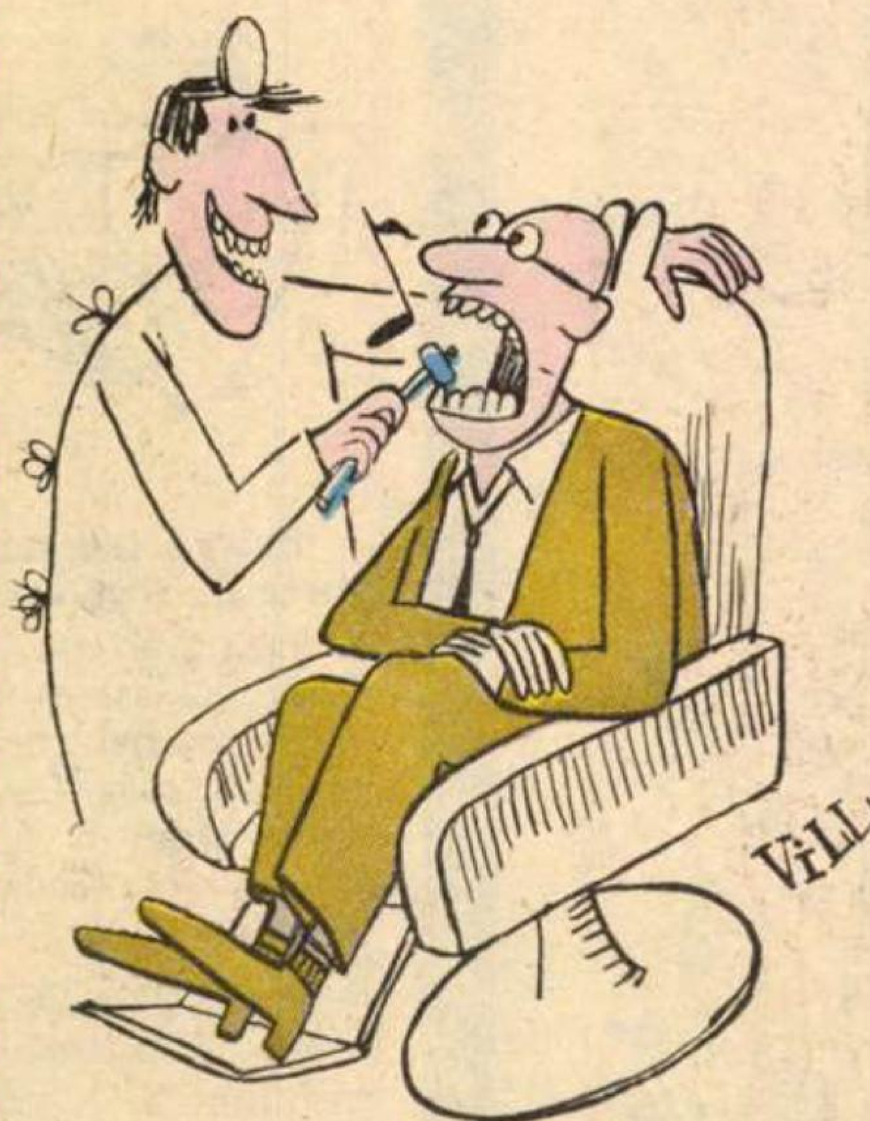
Szucsák Zsuzsa
Örkény

KÖNYVTÁRBAN

– Nem látja a táblát?
– Látom, de nem tudok olvasni . . .

FOGORVOS-ZENESZERZŐ

– Most kikocogtatom önnek az egyik melódiámat . . .

PÁRDUC

Párduc a ketrecben
mozdulatlanul
fekszik, rá a fogság
rácsárnyéka hull;
várom, hogy rámvesse
azt a zöld szemét –
rám se néz: hallgatja
a madárzenét;
oda, egy zöld ágra,
oda les fel ő;
két merő szemével,
mint két puskacsővel,
szinte odaló;
csoda, hogy le nem hull
az a kis madár;
mintha tudná, hogy a puskán,
azon a szép nagy vadmacskán,
nincs nyitva a zár . . .

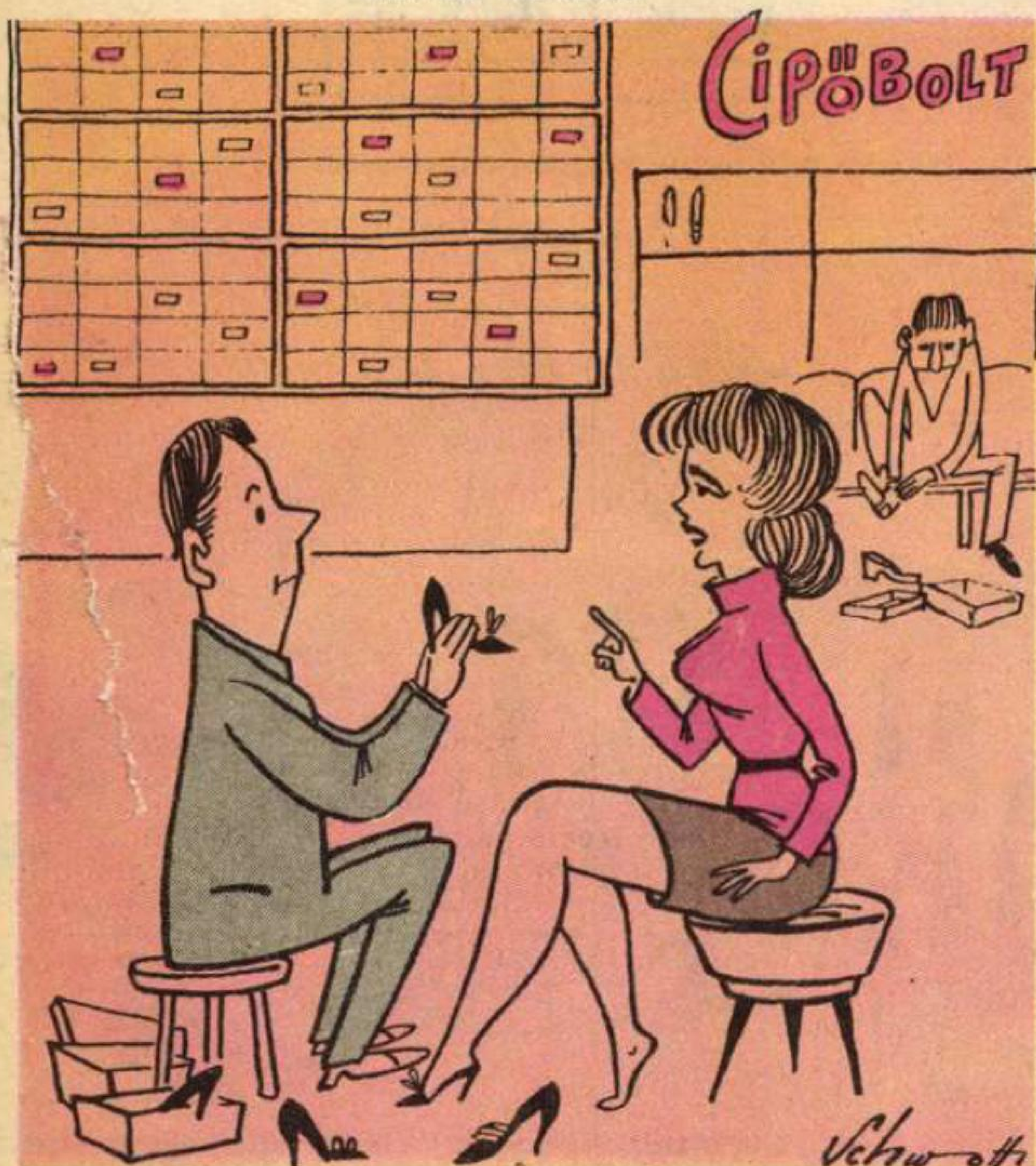
Erdélyi József

MAGYAR TŐZSDE

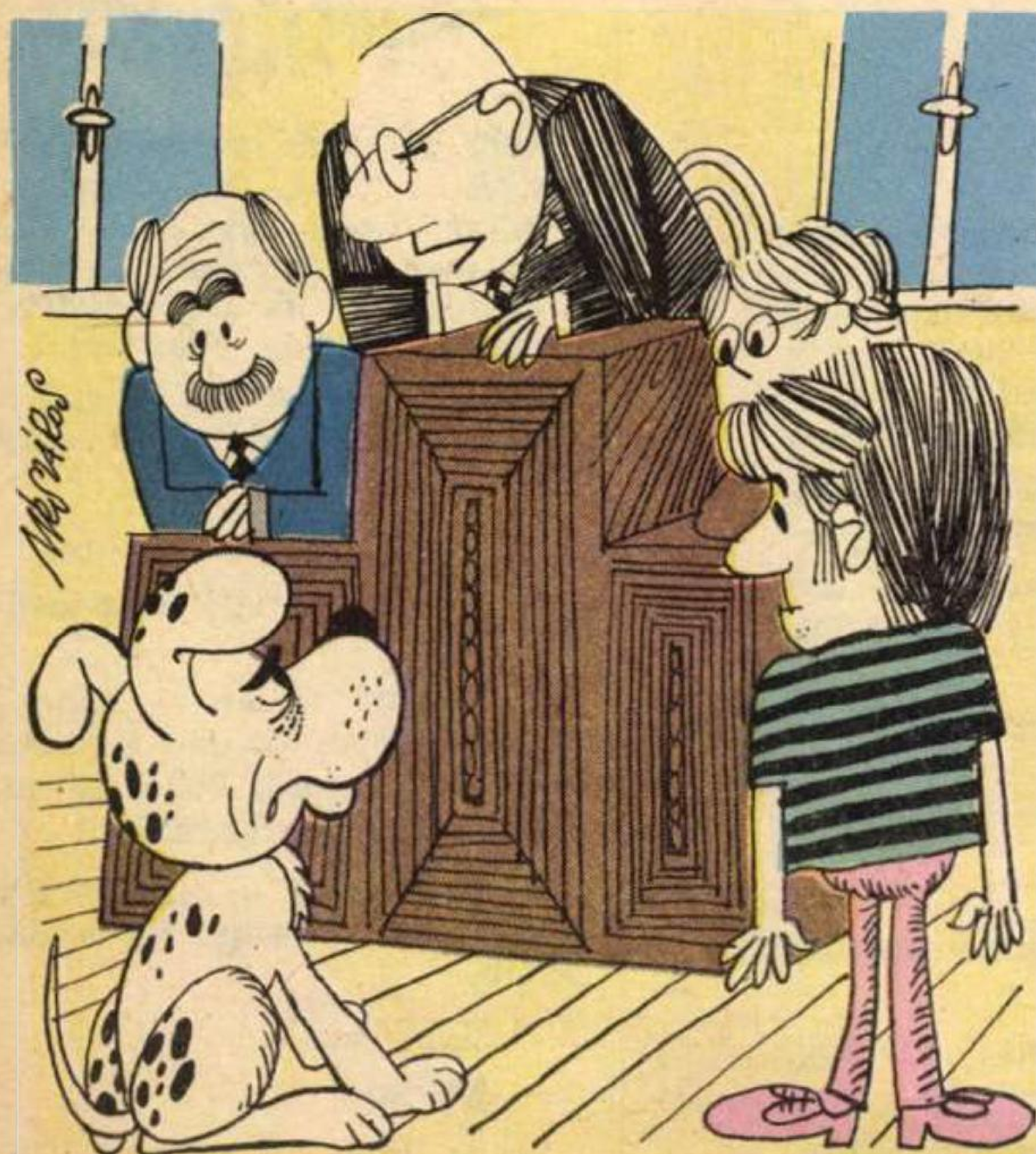
– Annyuk, esik az eső! Zuhan a zöldség árfolyama.

NEHÉZ KÉRDÉS

– Kaphatnék két számmal bővebbet ebben a számban?

BÜNTETIK AZ ÁLLATKÍNZÁST

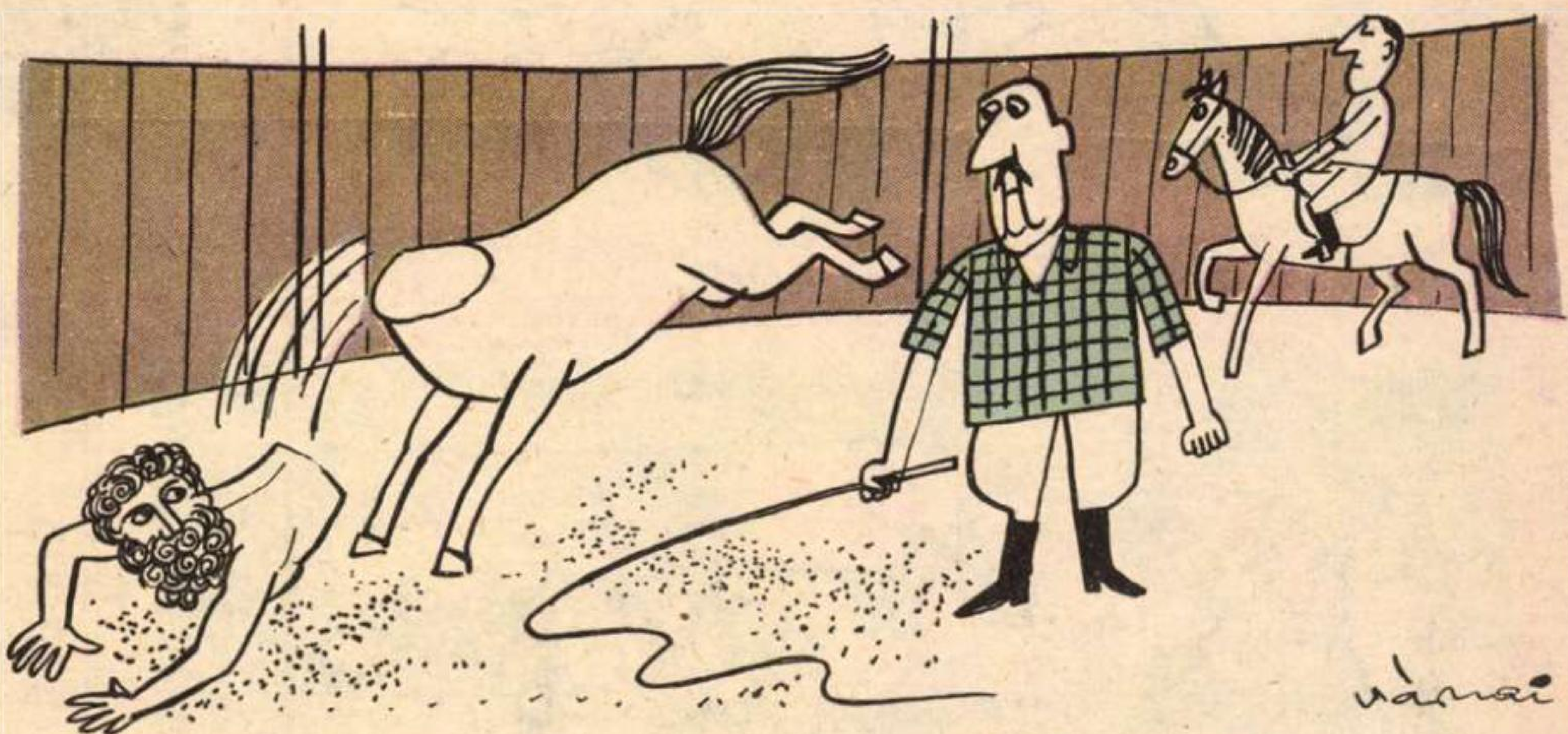
– Adja elő a panaszát!

SZEPTEMBERI BOSSZÚSÁG

– Dehogy sütemény! Füzetcsomag!

ABSZOLÚT TEHETETLEN

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGYIKNÉL SIKERÜL — A MÁSIKNÁL NEM

A Keleti pályaudvar 9. sz. pénztáránál jegyet kértem: Lökösházáig, másodosztályra, végig gyorsot. A pénztáros a jegyet vita után is csak úgy volt hajlandó kiadni, ha csak Békéscsabáig gyors, onnan személy. Magyaráztam — közben a hátam mögött szidtak —, hogy Békéscsabán át fogok szállni a Wiener-Walzerre, s mint már oly sokszor, azzal utaztam Lökösházáig. Mivel a pénztáros hajthatatlan volt, a jegyet nem fogadtam el. Beálltam a 10. sz. pénztár előtti sor végére, s állhatatosságom eredménnyel járt, ugyanis itt minden további nélkül kiadták a jegyet.

A plusz sorbanállásért és méregért ezúton fejezem ki hálás köszönetemet a 9. sz. pénztárban dolgozó kartársnőnek. Egyben javaslom: egy kis tapasztalatcserére ugorjon át néha — a szomszédos pénztárfülkébe.

BALOGH ISTVÁN
Kevermes

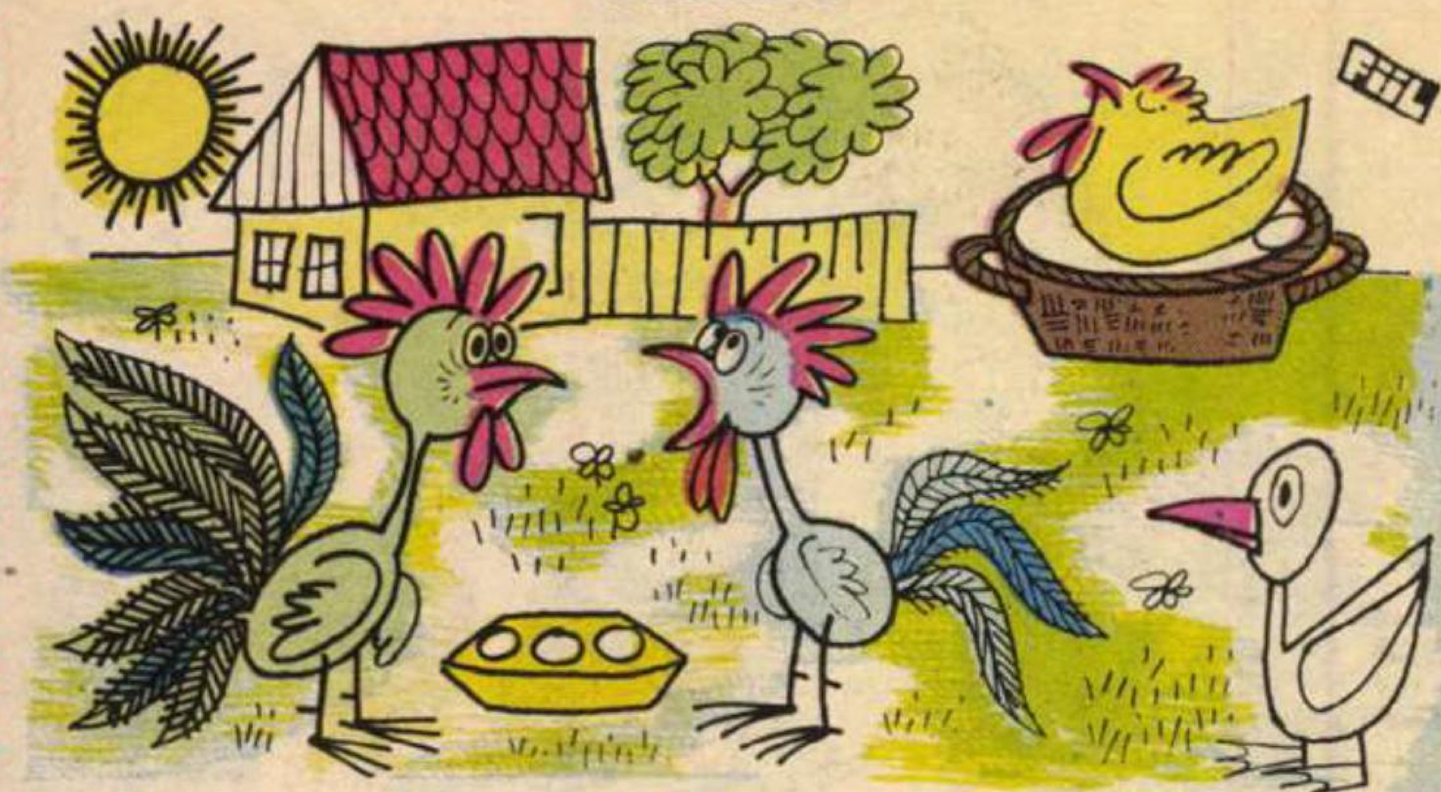
UTCAI JELENET

– Már csak azok verekszenek, akik beavatkoztak...

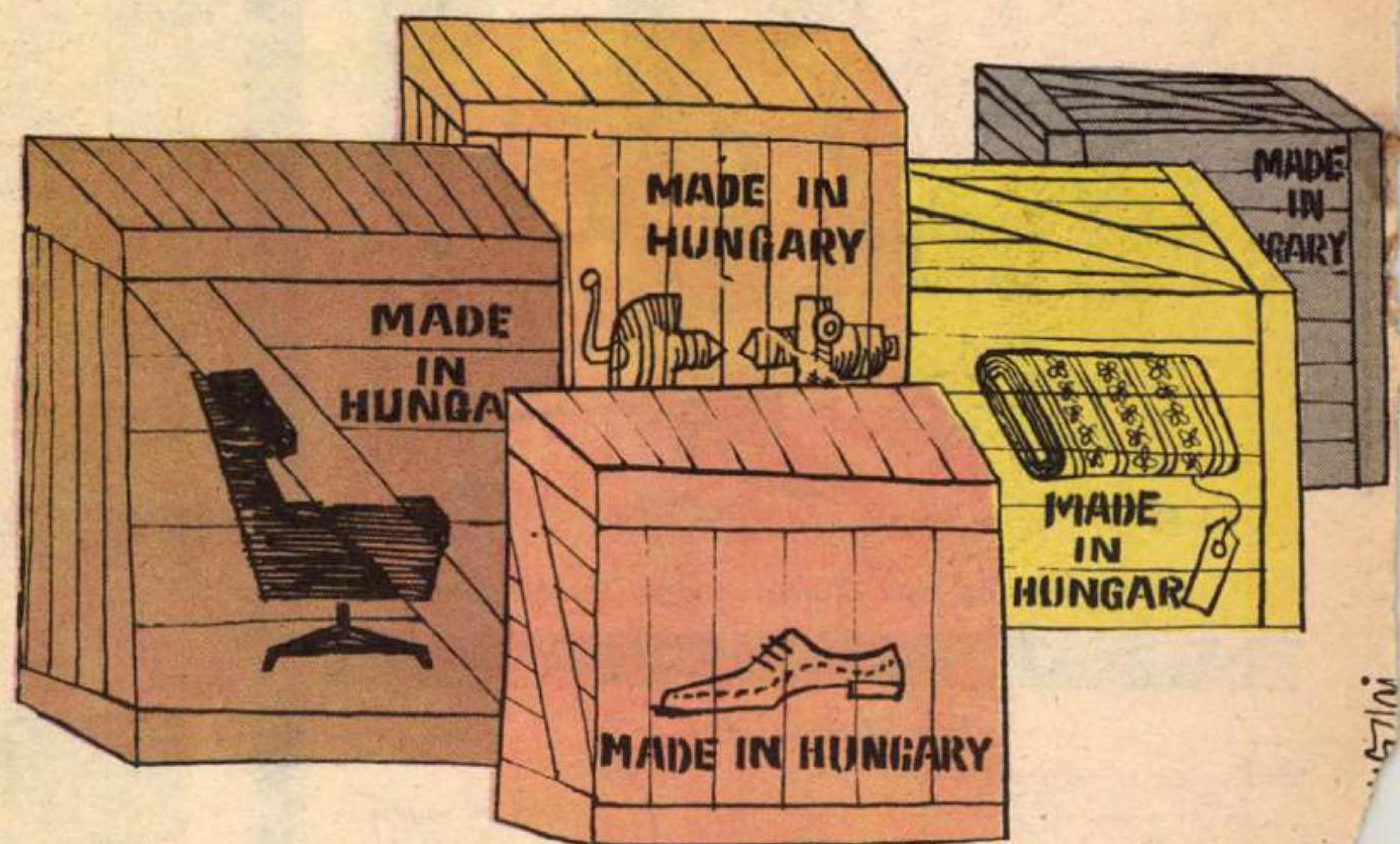
EXPORT

KÖZÉRDEK

– Ne zavarjuk a művésznőt, exportra termel...

MIT IMPORTÁLNÉK?

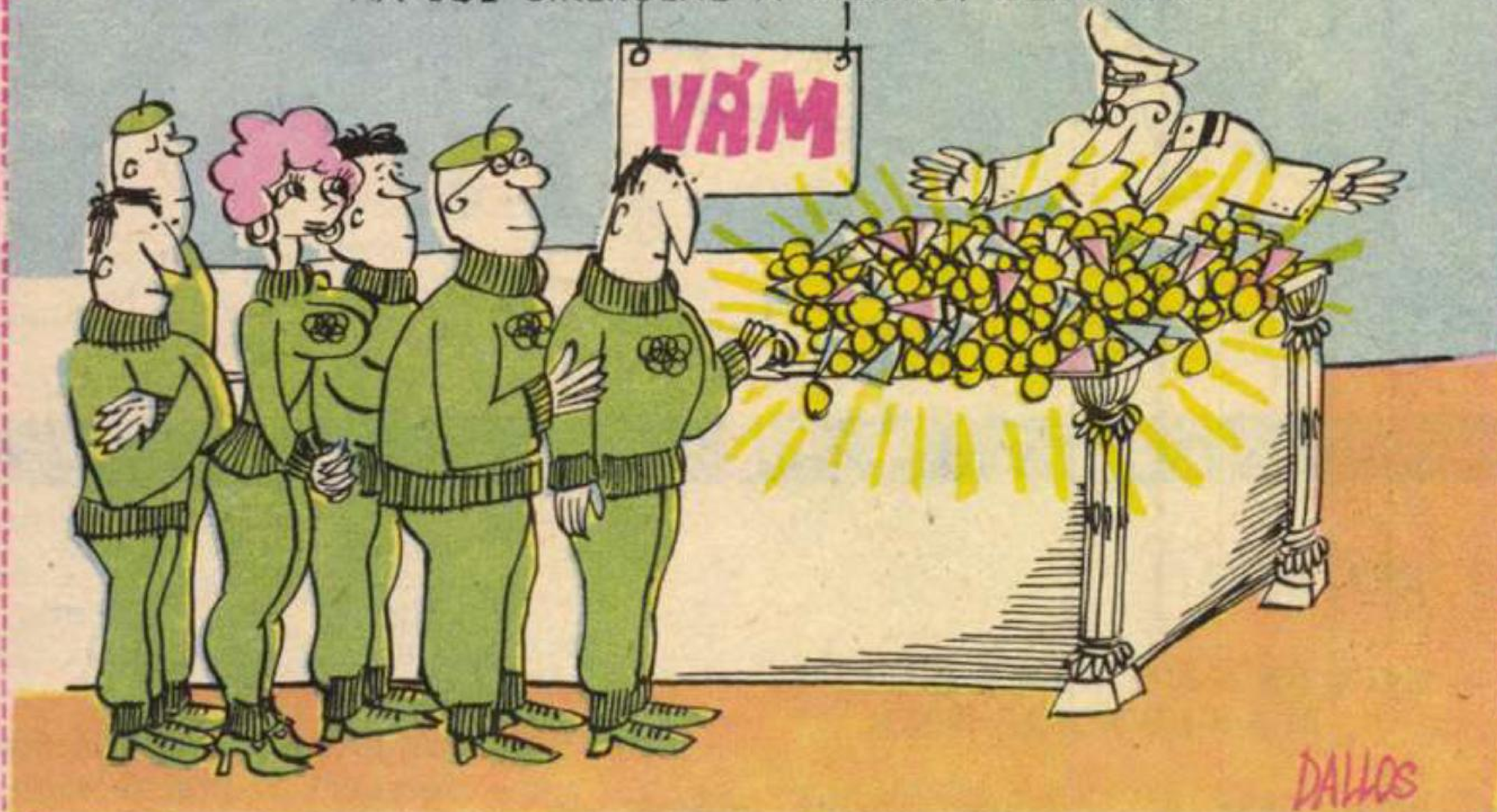

Kiváló minőségű magyar exportárut.

EXPORT DIÓ – IMPORT CITROM

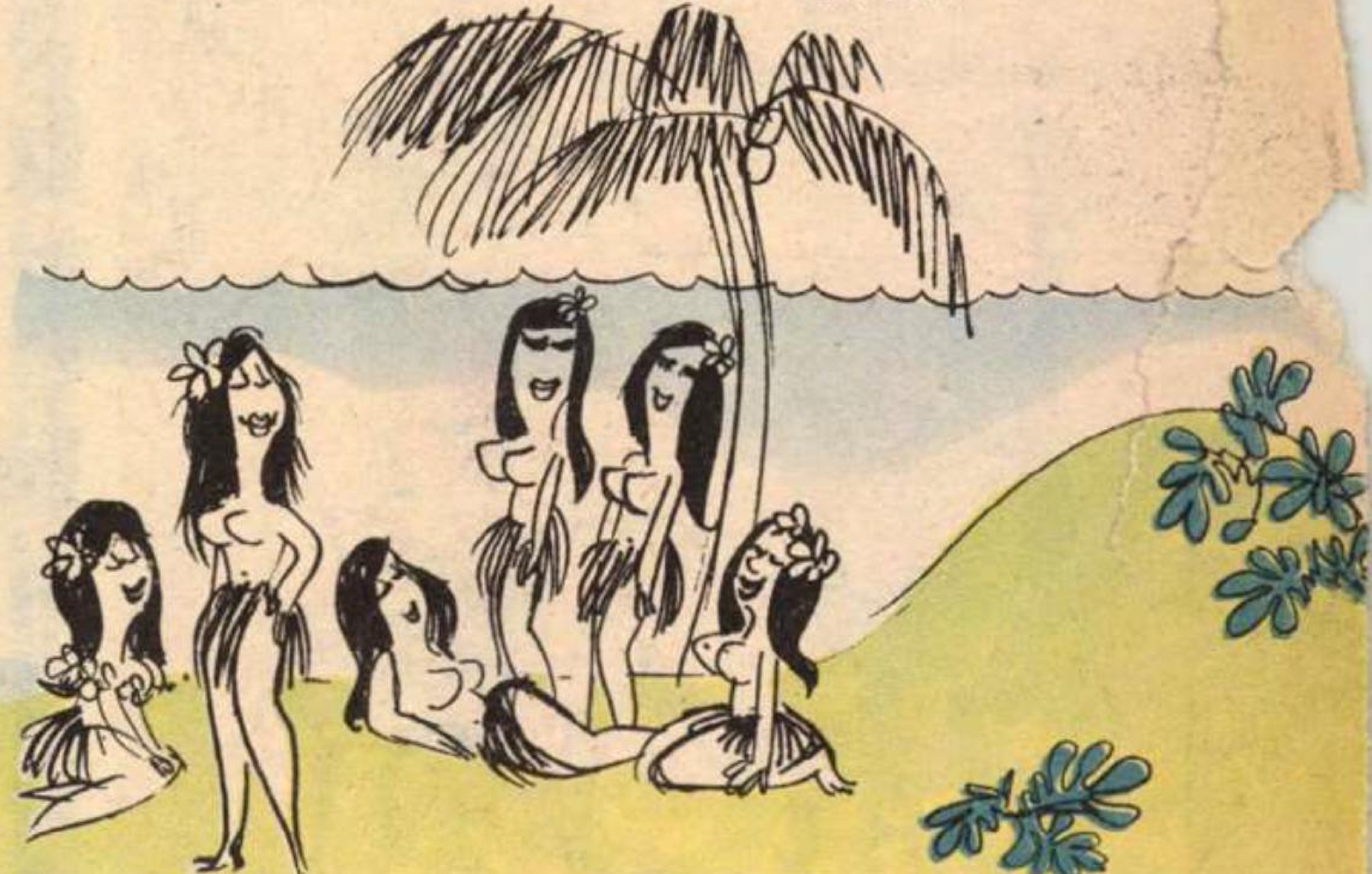

HA JÓL SIKERÜLNE A MEXIKÓI OLIMPIA...

– Ennyi aranyat, sajnos, nem lehet behozni!...

EXPORT

– Halló, Budapest! Óriási üzletre van kilátás!

Régi muzsikusok jókedve

KARMESTEREK FIGYELMÉBE!

Rossini *A szevillai borbély*-t vezényelte. Az oboás fisz helyett ef-et fújt. Rossini megállította a zenekart. Burnóttal kínálta meg az oboást és így szólt:

— Kedves barátom! Ha nem venné rossznéven, mondanék valamit. Én jobb szeretem, ha ezen a helyen ef-et fúj. A fisz is szép hang, szó sincs róla! De hagyjuk későbbre. Egy másik helyen majd jobban hasznát vehetjük.

ATTÓL FÜGG

Shakespeare egyik drámájához a bécsi Burgtheater karmestere, Sulzer írt zenét.

A főpróbán a színház igazgatója, Dingelstedt is megjelent, s az egyik zeneszám után megkérdezte:

— Ki írta ezt a szemetet?

Dermedt csönd.

Sulzer szemrebbenés nélkül felelte, fagyosan és fölénnyel:

— Schubert.

Dingelstedt leforrázva hallgatott el. Felsült.

A zene azonban csak nem akart megjavulni, legalábbis Dingelstedt csapnivalónak találta. De óvatosabb lett és egy másik rész után így tette fel a kérdést:

— És ezt a részt, kedves karmester úr, ezt ki írta?

Sulzer elmosolyodott:

— Attól függ, báró úr... felelte.

— Ha megnyerte a báró úr tetszését, akkor én írtam. De ha nem, akkor megint csak Schubert a tettes...

TIMPANI

Bülow egyszer Itáliában vezényelte a *Kilencedik szimfóniát*, de sehogy sem boldogult az üstdobossal. Rossz műkedvelő volt, egyik ritmushibát a másik után követte el. Különösen a scherzóban. Bülow nem tudta, hogyan térítse jó útra. Végre mentő ötlete támadt.

— Vegye elő a szólamát! — parancsolta. — Mi áll a tetején? Olvassa!

— Timpani — olvasta az üstdobos.

— Ismételje!

— Timpani.

— Most mondja négyszer egymás után, de gyorsan.

— *Tim*pani, *tim*pani, *tim*pani, *tim*pani...

— Na látja! Ez a scherzo ritmusa!

PESTI tudósítónktól

Nem akarom elvenni szakállas ifjaink kedvét, de figyelmükbe ajánlom, hogy egy Jules Dumont nevű francia férfiúnak 3 méter és 65 centiméter hosszú szakálla van. Hírügynökségileg ellenőrzött tény!

Hogy milyen sikere lehet a hippileányoknál, az könnyen elképzelhető.

•

Két bácsi kímélő étrendről beszélget:

— Nekem, sajnos — mondja az egyik —, nem szabad ká-betűs főzelékeket ennem. Tehát se káposzta, se karfiol, se karalábé!

— Én viszont — mondja a másik fölényesen — csupa ká-betűs ételt eszem.

— Hogyhogy?

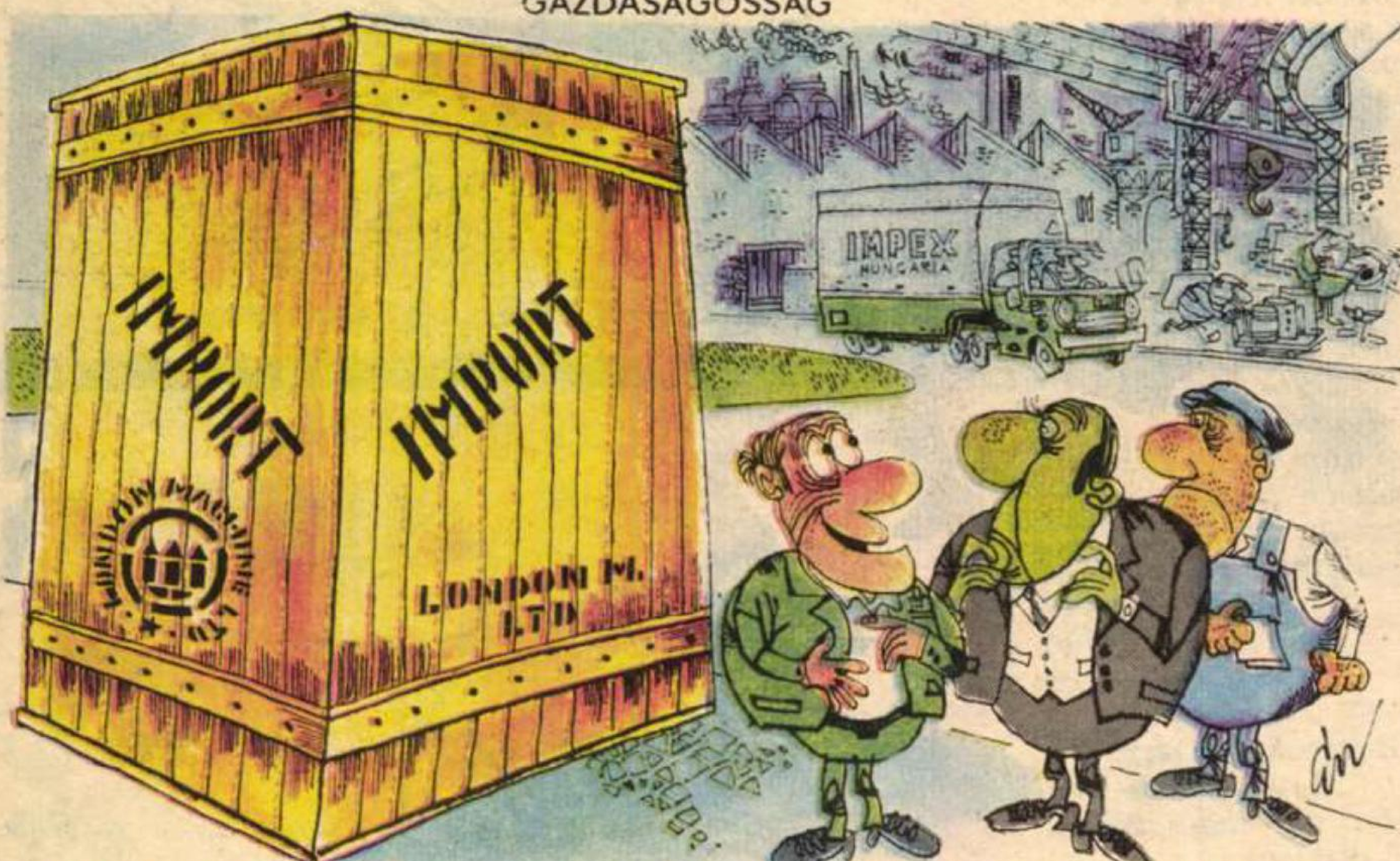
— Keveset!

Az az érzésem, hogy az illető rámutatott az eszményi diétára.

f.

– IMPORT

GAZDASÁGOSSAG

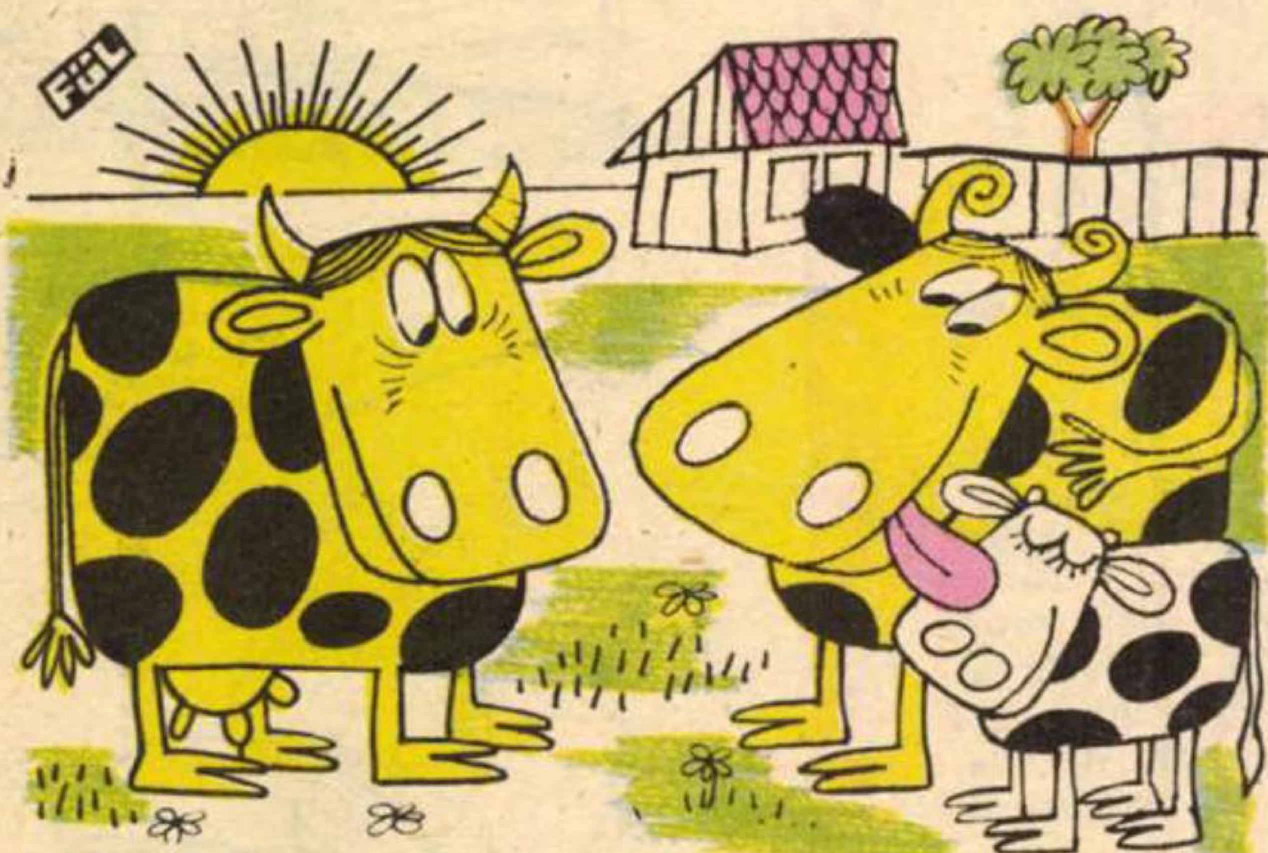
– A gépet nem tudjuk használni, de a láda faanyaga jó lesz a víkendházamhoz...

CSABITAS

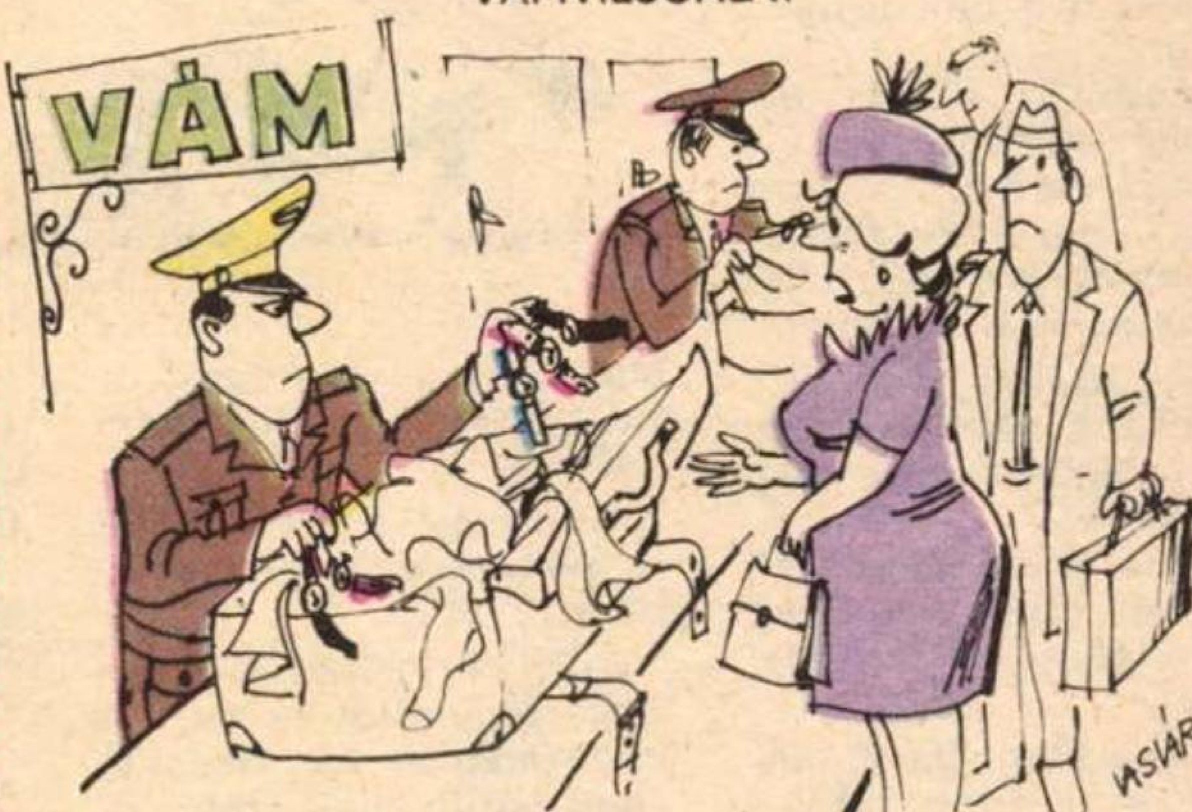
– Higgye el, szomszéd, érdemes lejönni a fáról, isteni importáru érkezett...

ANYAI BÜSZKESEG

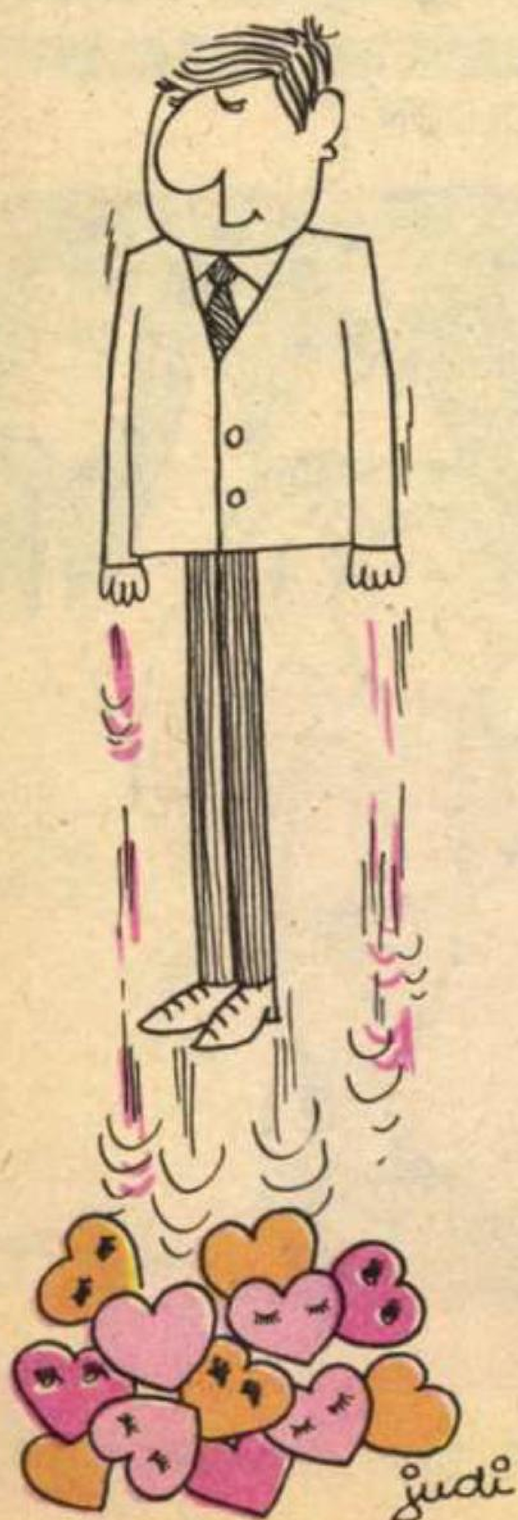
– Én csak egy egyszerű falusi tehén vagyok, de belőled már exportmarha lesz!

VAMVIZSGALAT

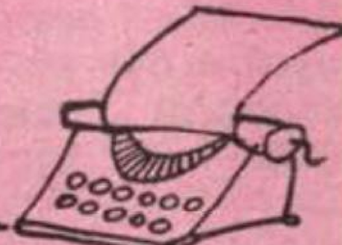

– Hogyan, már importálni sem szabad?

HAJTÓENERGIA

MÓDSZEREK

1

Tisztelt Napilap Szerkesztősége! Új tsz-elnök vagyok, és nem tudom, mit csináljak, mert vannak vezetőségi tagok, akik bóbiskolnak a vezetőségi ülésen, pedig nagyon fontos dolgokról esik szó. Már megkérdeztem az előző elnöktől, akit azért váltottak le, mert gyönge volt, így most csak elnökhelyettes, hogy mit lehet tenni a bóbiskoló vezetőségi tagokkal. Azt mondja, őnála is bóbiskoltak. Kérem a szerkesztőséget, segítsen! Maradok tisztelettel: K. I.

A Szerk. javaslata: Válasszanak a vezetőségbe olyan embereket, akik álmatlanságban szenvednek.

2

Kedves Újság Szerkesztőség! Kérem az Újságot, járjon közbe, hogy a lovaink kapjanak abrakot rendesen. Én is kocsis vagyok a tsz-ben, de olyan kevés abrakot kapunk, amivel nem lehet hajtani. Azt mondják, nincs abrak a lovaknak, mert megeszi a sertésállomány, meg a tehén. Kérdem én, akkor mit egyen a ló? Maradok hű olvasójuk: Csalamádé Mihály.

A Szerk. úgy véli, van átmeneti megoldás, amíg a szövetkezet nem tud több takarmányt előállítani. Adjanak a lovaknak kockacukrot, tenyérből.

3

Kedves Elvtársak! Most, amikor benne vagyunk az új gazdasági mechanizmusban, talán nem haszontalan, ha közrebocsátjuk a mi silózási módszerünket. Nagyon hatott a dolgozóinkra, hogy mindennap kifizetjük nekik a silózási munkáért járó bért. Tehát még ott a silókazal mellett megkapják a pénzüket minden este, mielőtt hazamennének. Úgy gondoljuk, igen jó ösztönzési módszert alkalmaztunk. Kérjük a Tisztelt Szerkesztőséget, hogy módszerünket szíveskedjék lehozni a sajtóban, mert másokra is jó hatással lehet. Tisztelettel: Birkás Simon gazdaságvezető.

A Szerk. megjegyzése: Melegen ajánljuk ezt az új ösztönző módszert másoknak is, egy kis módosítással. A silókazal fölé madzagot kell kifeszíteni, és erre mindennap odarakni a pénzeket, ruhaszárító csipesszel. Így majd nemcsak tudják, hanem látják is a dolgozók, hogy érdemes jól silózni.

Gemenci József

VLAGYIMIR POLJAKOV:

HÁZI SZÍNHÁZ

Ennek a színháznak nincsen plakátja, s a bemutatott műveknek nincsen címük. Nézők sincsenek, és dotáció híján sincs ráfizetés. Reggeltől késő estig tartanak az előadások, sőt még éjjel is.

Díszletek? Mindig ugyanazok. S a kosztümök is régiek.

A megvilágítás nem tökéletes, a hanghatás annál inkább.

Megesik, hogy egy-egy szereplő nem időben lép a színre, nem ismeri jól a szerepét, sőt még az is előfordul, hogy valami egészen vad szöveggel képeszti el közönségét.

Talán kitalálták, hogy ez a színház az én lakásom, és a színészek családom tagjai.

A szereposztás: én vagyok a hősszerelmes (magam választottam ezt a szerepet), Tatjána, a feleségem természetesen a hősnő. Anyósom a vígjátékból előlépett öregasszony, apám a narrátor, tízéves Kolka fiam a jó gyerek, Nyikita a szomszéd, a jópofa.

Az előadást nejem nyitja meg:

— Andrej, valld be, hogy már nem szeretsz . . .

Természetesen, nem akarja, hogy őszintén bevalljam, mégis ragaszkodik hozzá. Ez a szerepe.

— Egyáltalán nem törődsz velem, pedig asszony vagyok. Asszony, aki még tud tetszeni.

Ő is tisztában van azzal, hogy már régen nem tud, de a csábító nő szerepe kötelezi.

— Nem szégyenled magadat! — kiáltok fel. — Hiszen tudod, hogy csak te létezel a számomra.

Eközben Ljubára, a hivatali gépírónőre gondolok. Mivel azonban én vagyok a hősszerelmes, megragadom nejem kezét. (Eképpen: elugrom az ablaktól, ahol eddig álltam, elrúgom utamból a széket, odarohanok hozzá, magam felé fordítom, kezembe véve kezét rebegem):

— Hányszor mondjam, hogy szeretlek?! Istenem! Hányszor? Hányszor?

Szemrebbenés nélkül hazudok. Már régen nem szeretem, de ragaszkodom a szerephez. Még el is mélyülök benne. Tükörbe vetett pillantásokkal ellenőrzöm, elég szerelmes-e a tekintetem. Csak kitartás! Tartani a formát! Most a partnernő szemébe nézek.

— Tánya! Ha tudnád, hogy szeretlek! (Ha tudná!)

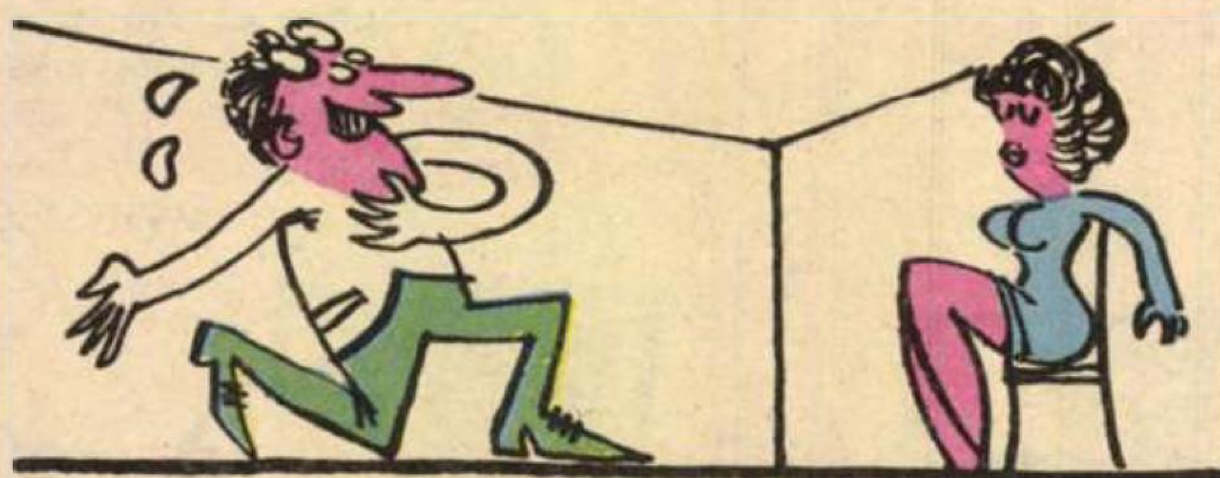
Beront a fiam. Éppen most kapott kettest az iskolában, de úgy viselkedik, mintha nem kapott volna. (Ő is színész, legalább egy négyes tanuló szerepét alakítja.)

— Apu, mi történt? Kiabálást hallottam . . .

— Semmi nem történt — feleli az anyja.

— Szóval tévedtem? — mondja Kolka. (Pontosan tudja, hogy nem tévedett, sőt azt is tudja, miről volt szó. De tartja magát a szöveghez.)

— Gyönyörűségem — mondja Tánya —, itt egy rubel, vegyél rajta fagyit és sétálj másfél órát. (Tökéletesen tudja, hogy a

fagylalt csak 11 kopek, de azt játssza, mintha nem tudná.)

— Na jó, veszek fagyit és sétálok egyet — így a fiam.

Fiú el. (Esze ágában sincs fagylaltot venni, inkább megnéz egy tizenhat éven felülieknek szóló filmet. De kitűnően alakítja a szülei szavára hallgató, jóságos gyereket.)

— Elegem volt a szenvedésből! — kiabálja Tánya. (Direkt kiabál ilyen hangosan, hogy meghallja a szomszéd szobában levő anyja.)

Anyós be.

— Már megint veszekedtek? — kérdezi. (Tudja, hogy veszekszünk, de a szövegkönyv alapján mégis meg kell kérdeznie.)

— Egyáltalán nem szeret már — lihegi a feleségem. (Megtanulta, hogy akkor és annyi könnyet fakasszon, amikor és amennyit csak akar.)

Az anyjának, aki — mint már említettem — vígjátéki figura, most valami szellemeset kell mondania:

— Hát kit szeret akkor? Talán engem?

Nevetés. Én nevetek. Számomra persze ez egyáltalán nem mulatságos, de mit csináljon egy jó színész.

Akkor megint eszembe jut, hogy én vagyok a hősszerelmes. Odalépek az ablakhoz és hosszan kinézek rajta. (Szünet.)

— Micsoda napnyugta! — mondom én. — A tűzre emlékeztet. (Semmire nem emlékeztet, de költői elemet kell vinnem a dologba.)

— Tánya, hallod, hogy dobog a szívem? (A szívbajomra gondolok.)

— Bárcsak meghallanám! — mondja ő, de nem érdekli az egészségem, csak a sajátja.

Kopogás az ajtón. Barátom, Nyikita lép be.

— Na, mi újság? — kérdezi. (Pontosan tudja, hogy az égvilágon nincs semmi újság. Nem is lehet, de azért megkérdezi. Szükség van rá a feleségem soron következő mondatához.)

— Úgy látszik, el kell válnom Andrejtől.

Nyikita tudja, hogy ez mese, de ő is a szöveghűség alapján áll, és felkiált:

— Elment az eszetek?!

— Őneki ment el az esze — mondom, s rögtön utána: — Mit csináljak, Nyikita, mit csináljak? (Pedig tudhatnám, hogy mit csináljak. Hogyne tudnám.)

— Vagy elsimítjátok a dolgokat, vagy ha nem megy, tényleg válnotok kell.

Ebben a pillanatban belép apám, Szemjon Gavrilovics:

— Barátaim, tizennyolc éve éltek együtt. Ideje lenne felhagyni ezekkel az apró szurkálódásokkal. Én csak tudom, hogy szeretitek egymást. (Ő tudja? Fenét tudja! De ő a pozitív hős.) Na, csókoljátok meg egymást, aztán vacsorázzunk.

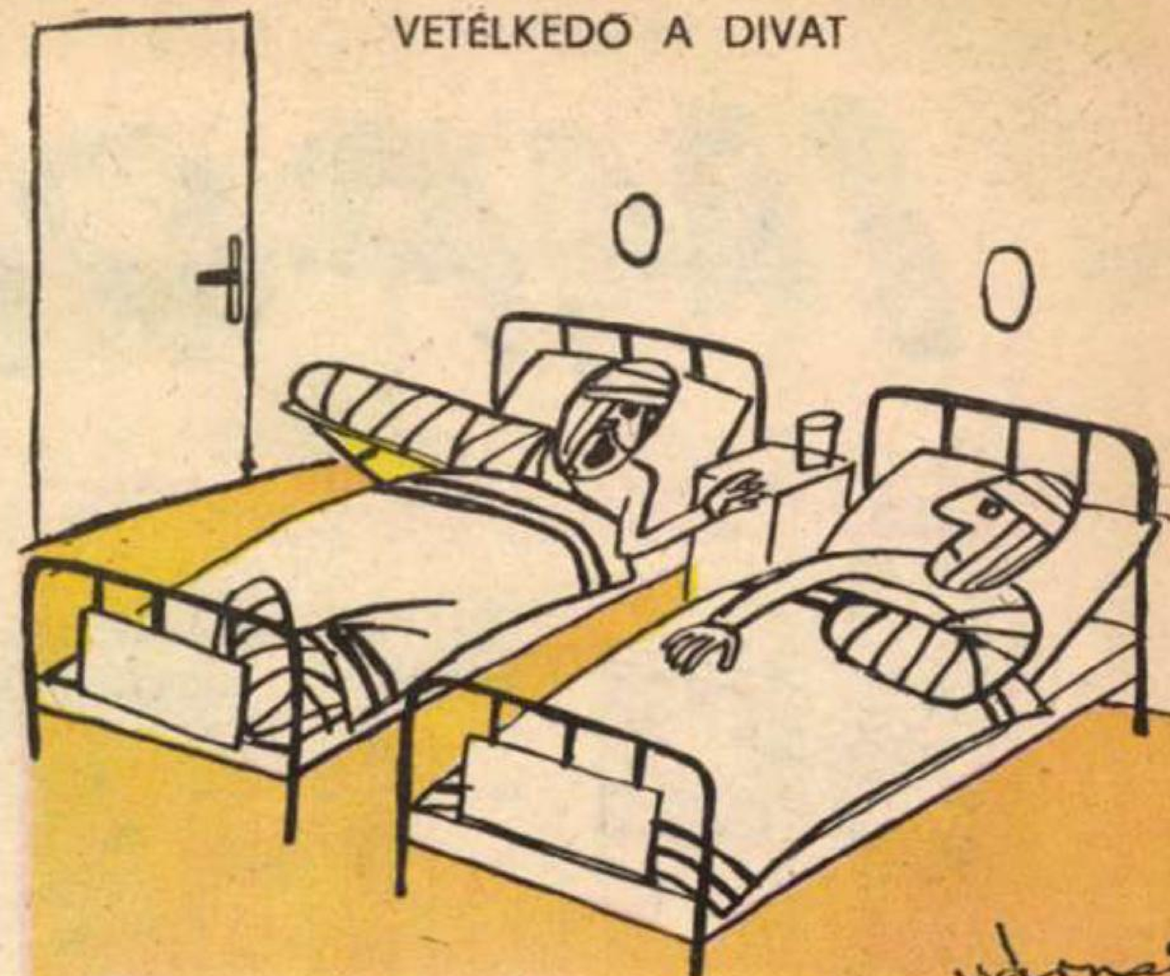
Megcsókoljuk egymást. (Istenem! Hányadszor!)

Függöny. Vége az előadásnak.

Holnap ismét játszunk.

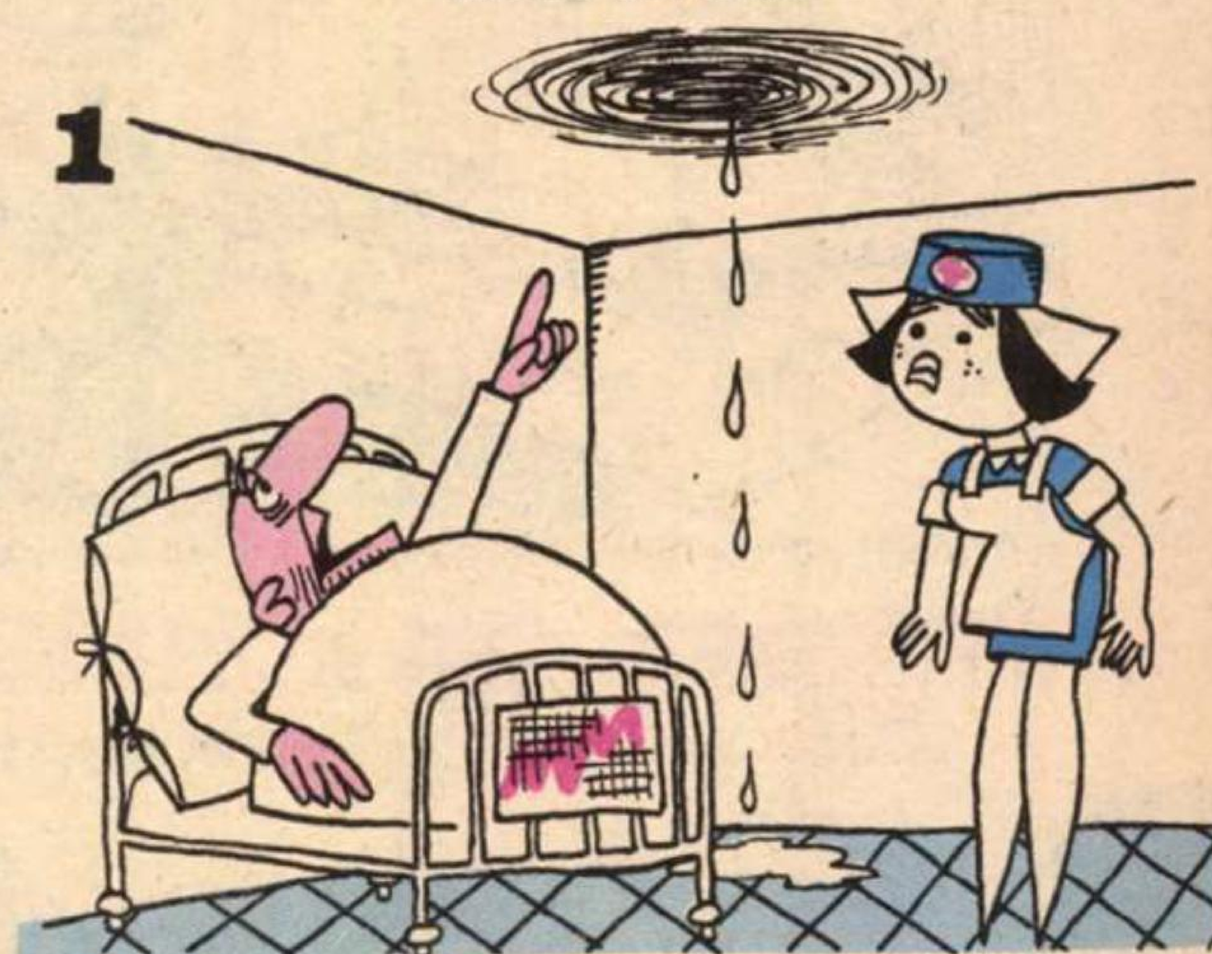
Oroszból fordította: BARABÁS PÉTER

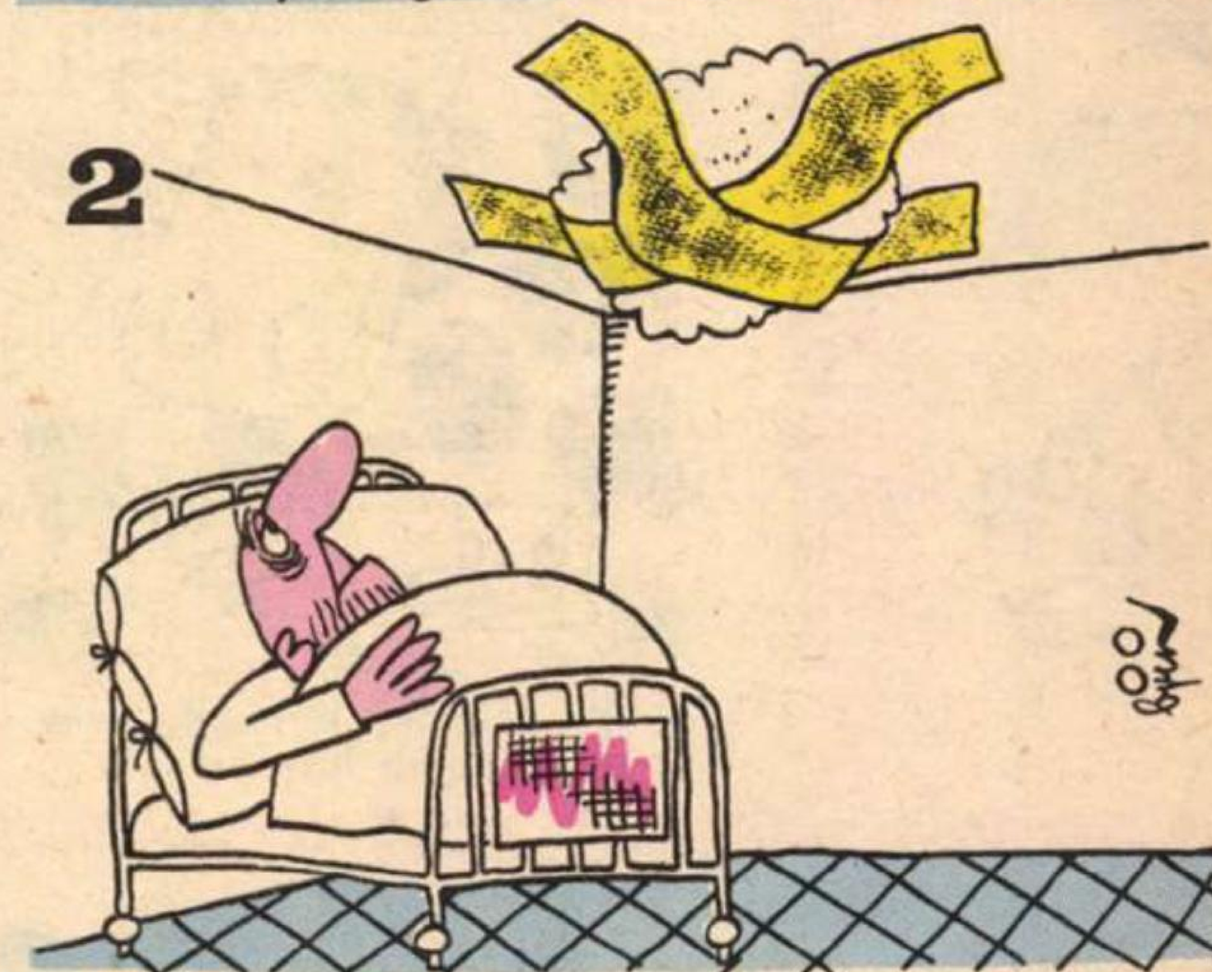
VETÉLKEDŐ A DIVAT

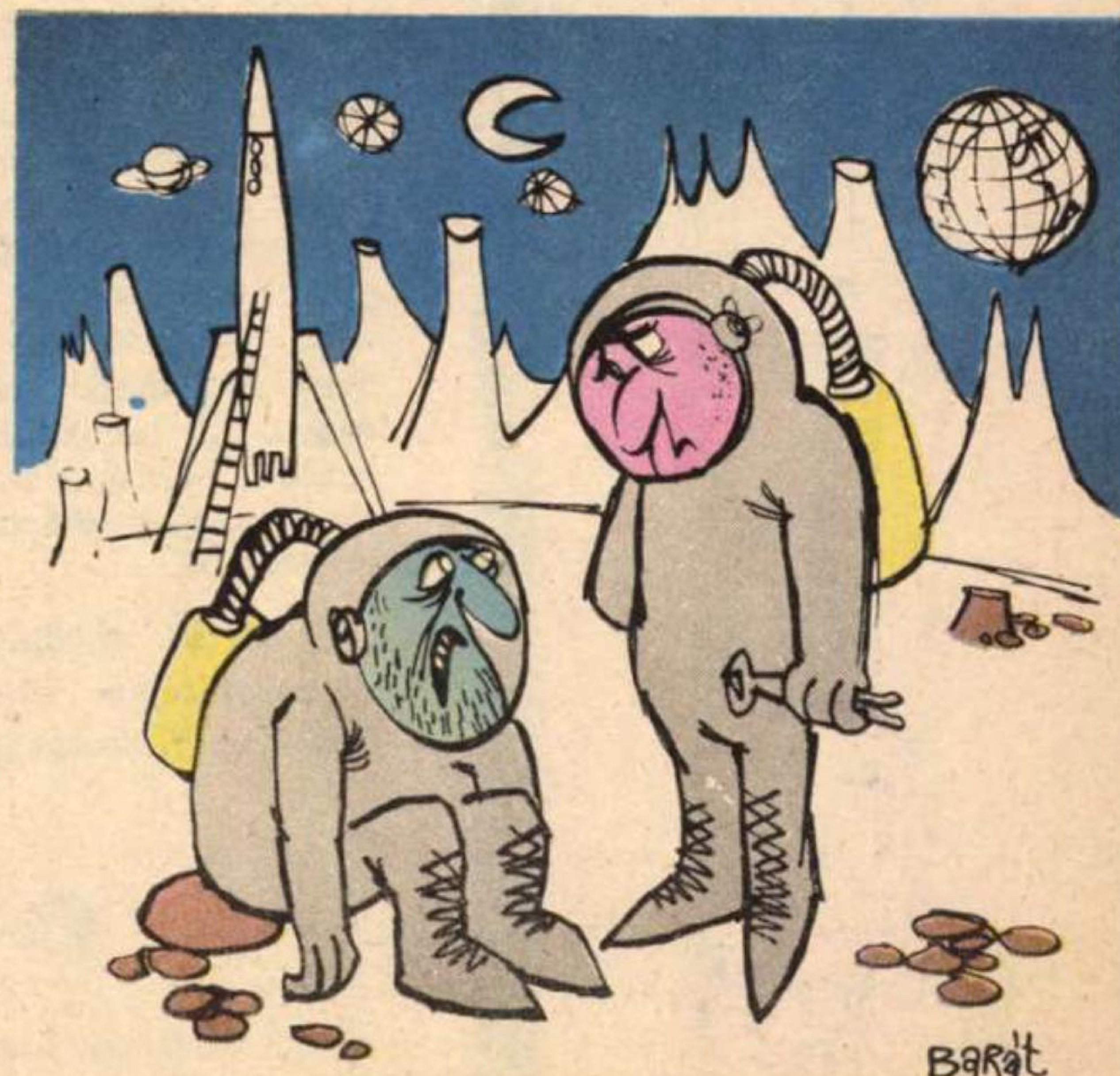
– Az semmi! Engem már harmadszor hagytak cserben!

ÜGYES NŐVÉRKE

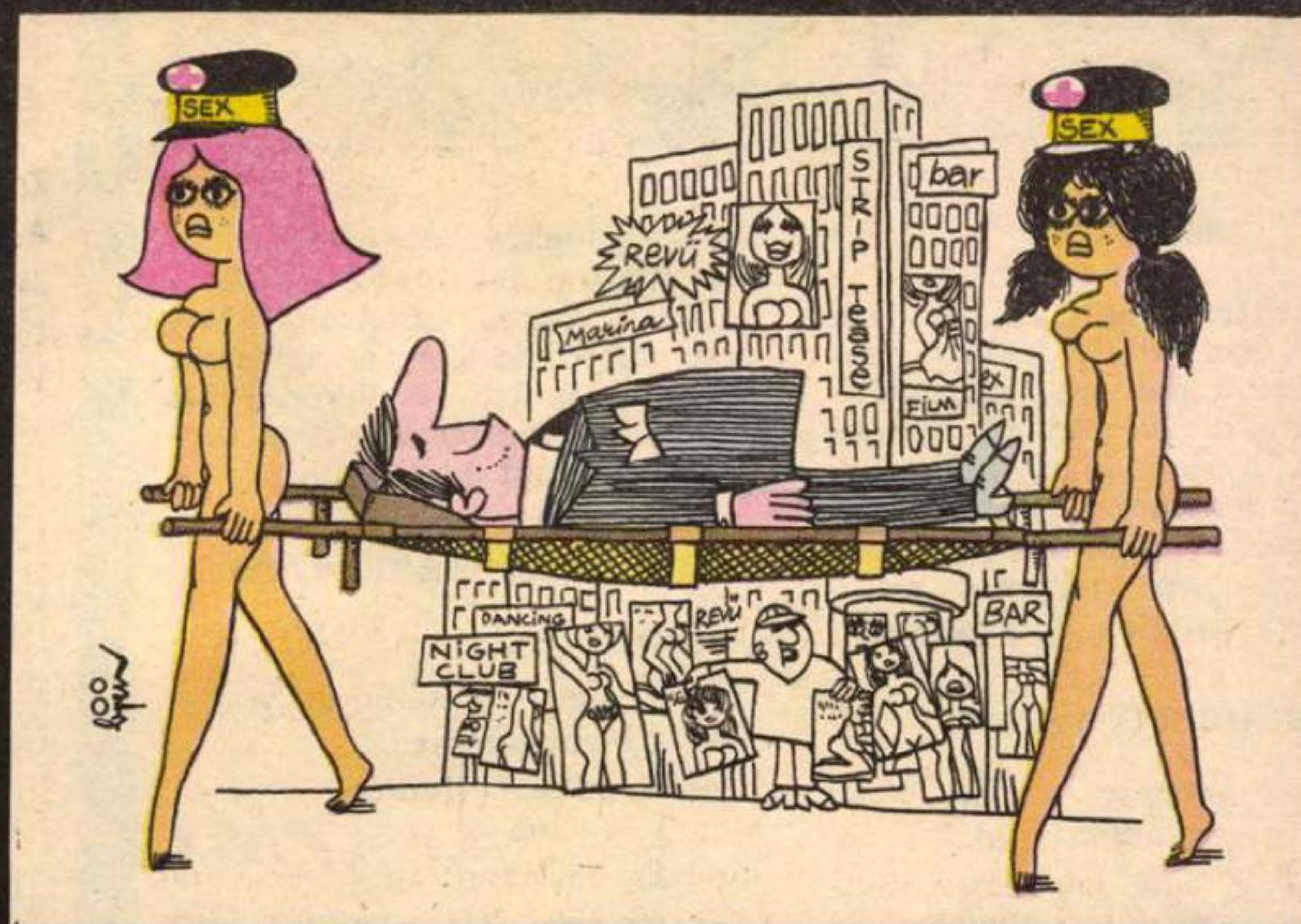

A HOLDON

– Nem tudom, valahogyan olyan idegenül érzem magam itt . . .

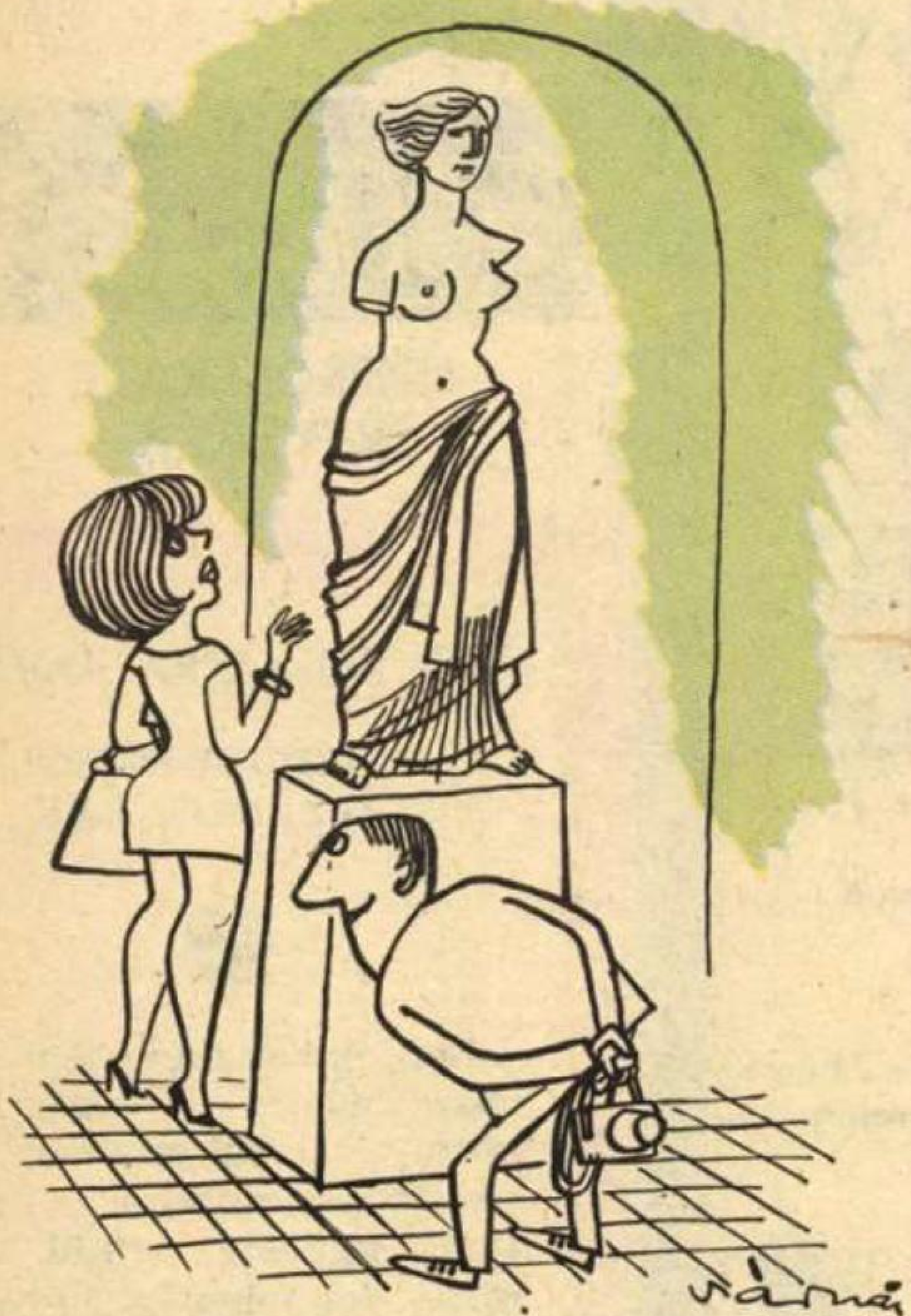
SZEX

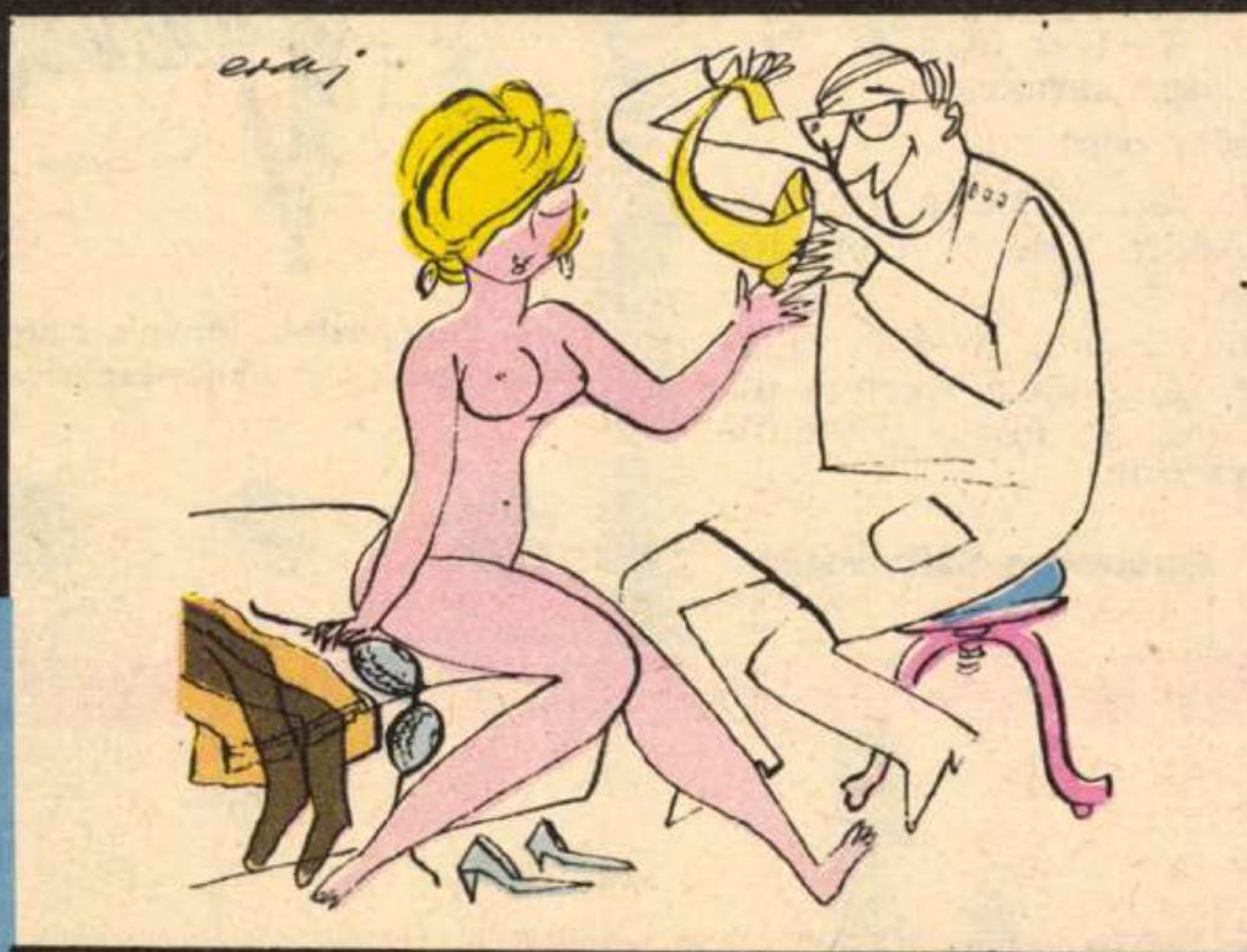

PUSZTAI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
ERDEI,
SZŰR-SZABÓ,
VASVÁRI.

SZILÁNKOK

MELLÉNY

A Köztisztasági Vállalat utcán tevékenykedő dolgozói narancs-színű mellényt kaptak. A gépjárművek vezetői így óvatosabban hajtanak el mellettük. Elfog a narancs-sárga irigység. A baleseti statisztikákat olvasva javasolom: narancs színű mellényt minden gyalogosnak!

MEGLEPŐ VÁLASZ

— Jó asszony, hogy adja kilóját a kelkáposztának?

— Attól függ, milyen a kedves vevő szociális helyzete.

UDVARIASSÁG

Zsúfolt villamos. Mellettem egy udvarias férfi odaszól a szomszédjának:

— Én itt úgyis leszállok. Parancsoljon, átadom az állóhelyemet.

HIHETETLEN

Utcai telefonfülke. Egy férfi odabent izgatottan magyaráz. Kinn egy orkánkabátos ember óráján stoppolja az időt. A telefonáló leteszi a kagylót és elhagyja a fülkét. Az orkánkabátos utánaszól:

— Uram, világosan ki van írva, hogy a beszélgetési idő három perc.

— Úgy van.

A férfi nagy, csodálkozó szemekkel kérdi:

— De akkor miért beszél csak két percet?

NÉZŐPONT

— Annyi bajom van. Az Opel-Rekordomat most javítják. A családi házam tetejét is helyre kell hozni. A balatoni nyaralóm falát újra kell festeni. Rémes!

— Én nem panaszkodhatom. A biciklim, amin járok, remekül szuperál. Az albérleti szobám déli fekvésű, mi gondom lenne? Szép az élet!

LÁTOGATÁS

Ismerősöm egy pesti nagyüzemben dolgozott. A gyárat tavaly vidékre telepítették. Az idei nyáron feljött Pestre látogatóba. Vastag szivarokat szívott, kicsit idegen akcentussal beszélt. Határozott sikere volt a nőknél. Nem csoda. Zala megyébe szakadt hazánkfia.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Halló, taxi!

— Tessék! Mi kéne, ha vóna?

— Utazni szeretnék.

— Ilyenkor éjfélkor?

— Igen. Mert, hogy látom, a lámpája „szabad"-ot jelez.

— Ez nem jelent semmit, kérem. Már megtanulhatta volna, hogy a garázsba tartó taxik szabad jelzést mutatnak.

— Nem kellene valami megoldást találni, hogy...

— Ez nem az én dolgom, kérem.

— Hát akkor jó éjszakát kívánok.

— Várjon! Elviszem, de attól függ, hová utazik.

— Pesterzsébetre szeretnék.

— Hát még mit nem?

— Olyan szerencsétlen gyermekkorom volt. Már a szüleim is ott laktak.

— Ide figyeljen! Pesterzsébet, az ki van zárva. Abban ne is reménykedjen. De elviszem magát a Kertész utca és Wesselényi utca sarokra.

— Miért pont oda?

— Ott van a taxivállalat garázsa. Addig velem jöhet. Jön vagy nem jön?

— Könyörgöm, hogyne jönnék. Egy éjszaka a Kertész utcában. Jaj, ez olyan romantikus! Gyerünk!

Galambos Szilveszter

Kánikulai fokozatok

25°

Zongorám, te régi, angol, ódon,
A hőtől én is lehangolódom...
Kinek most játszani van ingere,
Teljesen mindegy, hogy Bösendorfer,
Steinway, avagy Singer-e a zongora...

30°

Tyű, de meleg van! Tyű! és millen tyű!
Csapzottan liheg minden billentyű...
Olvad a moll, izzad vadul a dúr,
S eszembe jut mit mondott Karinthy:
(bölcs szavak!) „a vélgaban a bégahúr'

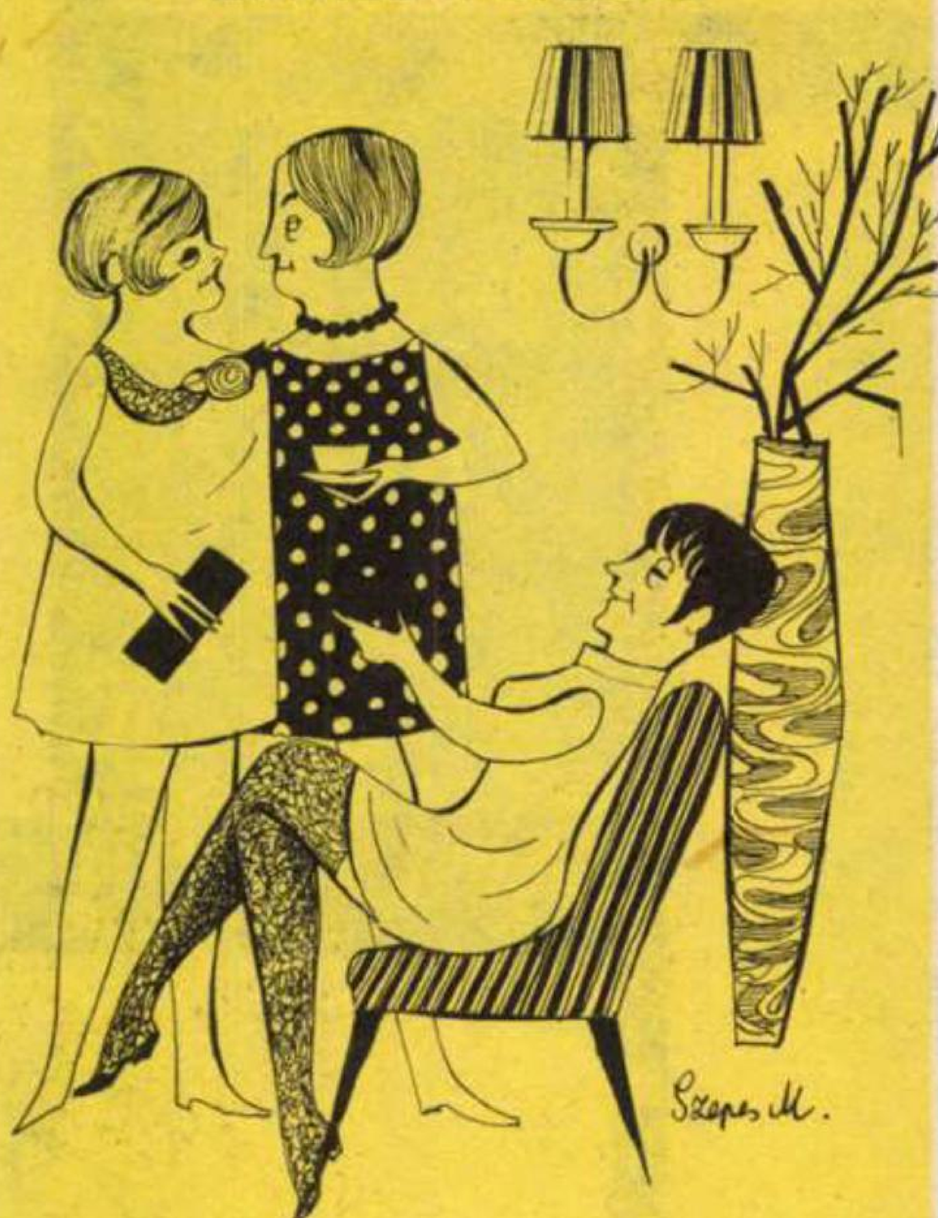
35°

Tűz a nap, mint a postás szivarja,
Mondhatnám úgyis; büdös Csongora...
S én lapítok lekonyult fülekkel,
Elnyúlva alattad, megnyúlt zongora,

40°

Akár egy disznyúl, amely angora...

Szilágyi György

ERETTSÉGI TALÁLKOZÓ

– Emlékeztek, lányok, hogy milyen hülye divat volt ezerkilencszázhuszonnyolcban?

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK •

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

1

Lapjukban megjelent panaszoslevélre válaszolva közöljük, hogy az Éden bár szellőzőberendezését hatósági engedély nélkül szerelték fel jelenlegi helyére. Köteleztük a Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalatot: úgy szereltesse át a szellőzőberendezést, hogy annak zaja ne háborgassa a lakók nyugalmát.

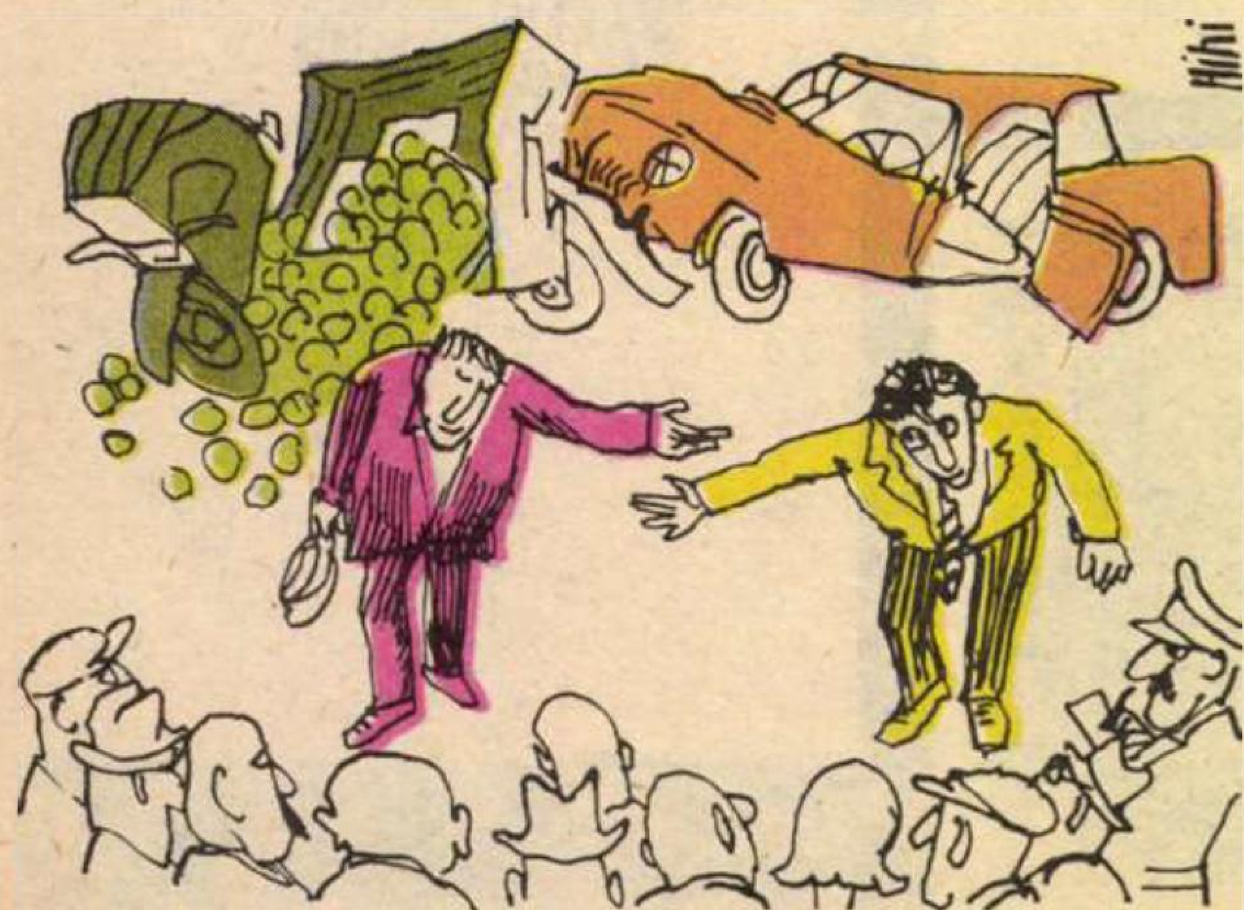
DR. HAJDÚ JÓZSEF csop. vez.
Bp., I. ker. Tanács V. B.

2

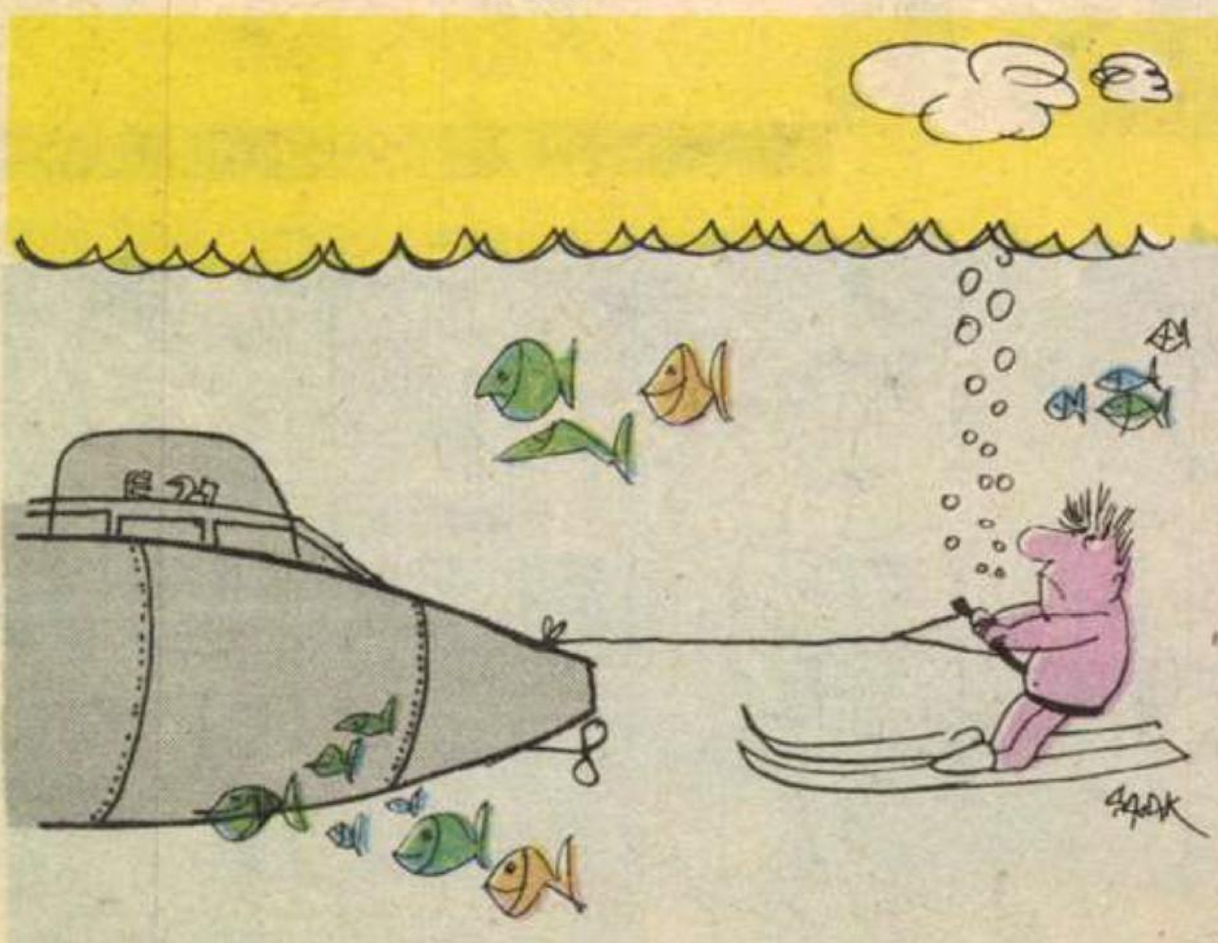
A Ludas Matyi megbírált bennünket, amiért a hozzánk továbbított panaszoslevelet annak adtuk át kivizsgálásra, aki ellen a bejelentés szólt. A figyelmeztetést köszönjük, a tanulságot levontuk belőle. A hibát elkövető ügyintézőt hivatali dorgálásban részesítettük.

ISPÁN KÁROLY vb-elnök
Pásztói Járási Tanács

SZABADTÉRI PRODUKCIO

VIZISI

Tisztelettel felkérjük, legyen tanu
ELSIETETT HÁZASSÁG
kötésünknél, amelyet
KELETI MÁRTON
hozott létre
GYÁRFÁS MIKLÓS,
SOMLÓ TAMÁS
közreműködésével

A házasság ellenzői:

Halász Judit, Bodrogi Gyula

Torday Teri, Tahi Tóth László

ELSIETETT HÁZASSÁG
MAGYAR FILMVIGJÁTÉK
Bemutató: szept 12.

HIRDETÉSEK

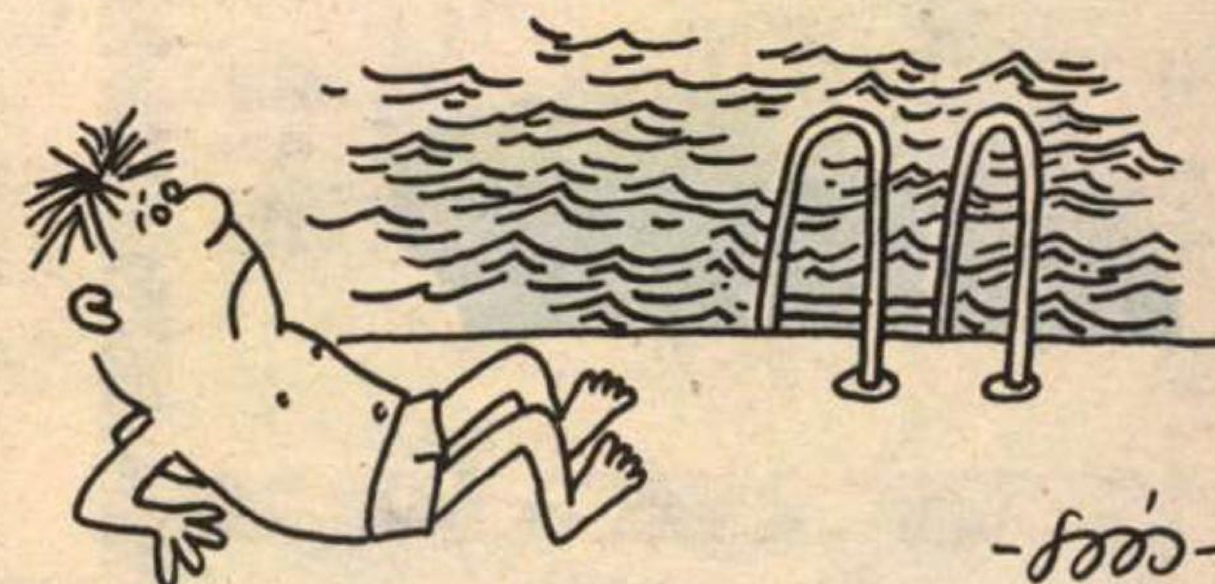
ALBERLET

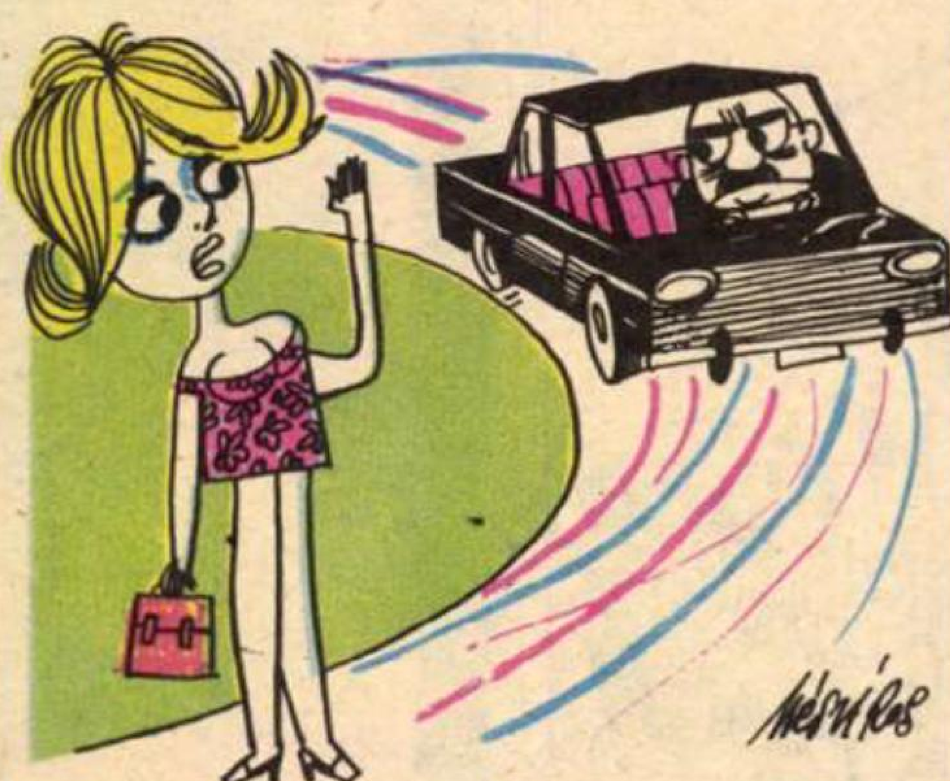
– Most tíz percre bemehet a fürdőszobába . . .

NYÁRI VIHARFELHŐ

BALSZERENCSÉS AUTOSTOP

– Úristen, ez az apu!

LOVAGIAS FERJ

– Sorsot húzunk, hogy kié legyen a kényelmesebb ágy.

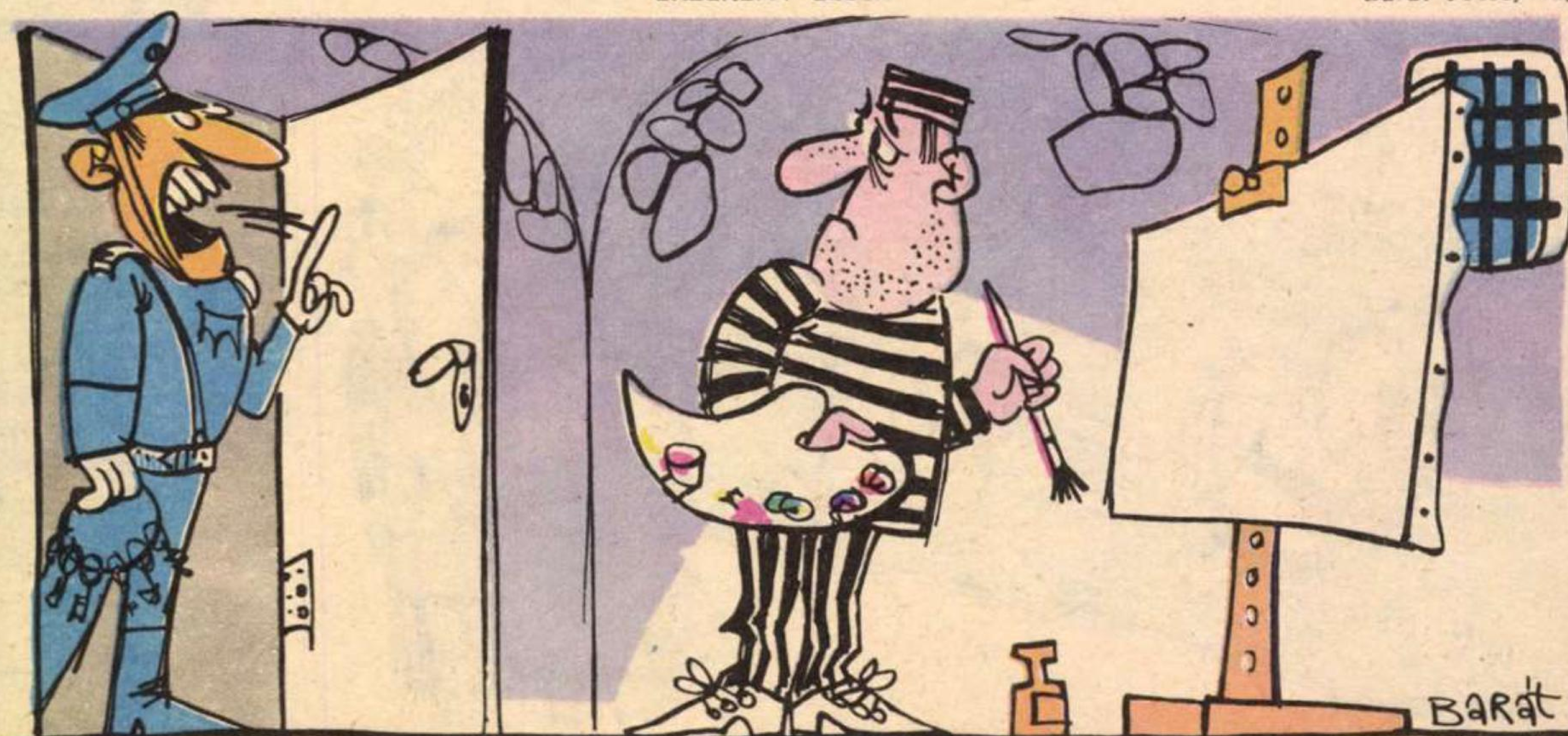
KIÁBRÁNDULT LÓ

– Mondd, érdemes ? . . .

ÉRZÉKENY LÉLEK

Barát József rajza

– Jó, jó, de aztán semmi karikatúra! Értem?!

IMPORT HUMOR

(Rajzok jugoszláv, lengyel, német, svájci és szovjet lapokból)

MUNKASZERVEZÉS

SPÓROLÓS HIVATAL

CAMPING-MATRAC

IHLET NÉLKÜL NEM MEGY . . .

MEGNYUGTATÁS

– Repülőgépünk pilótája egyébként kiváló ejtőernyős . . .

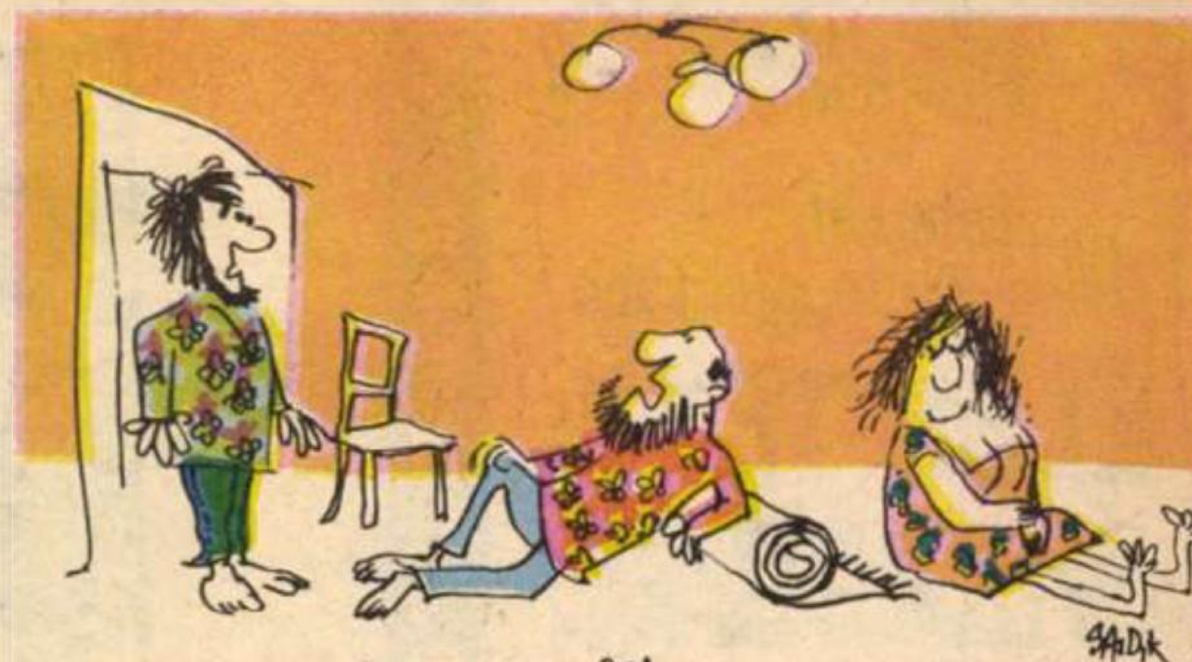
MINDENKI SZAKEMBER

Várnai György rajza

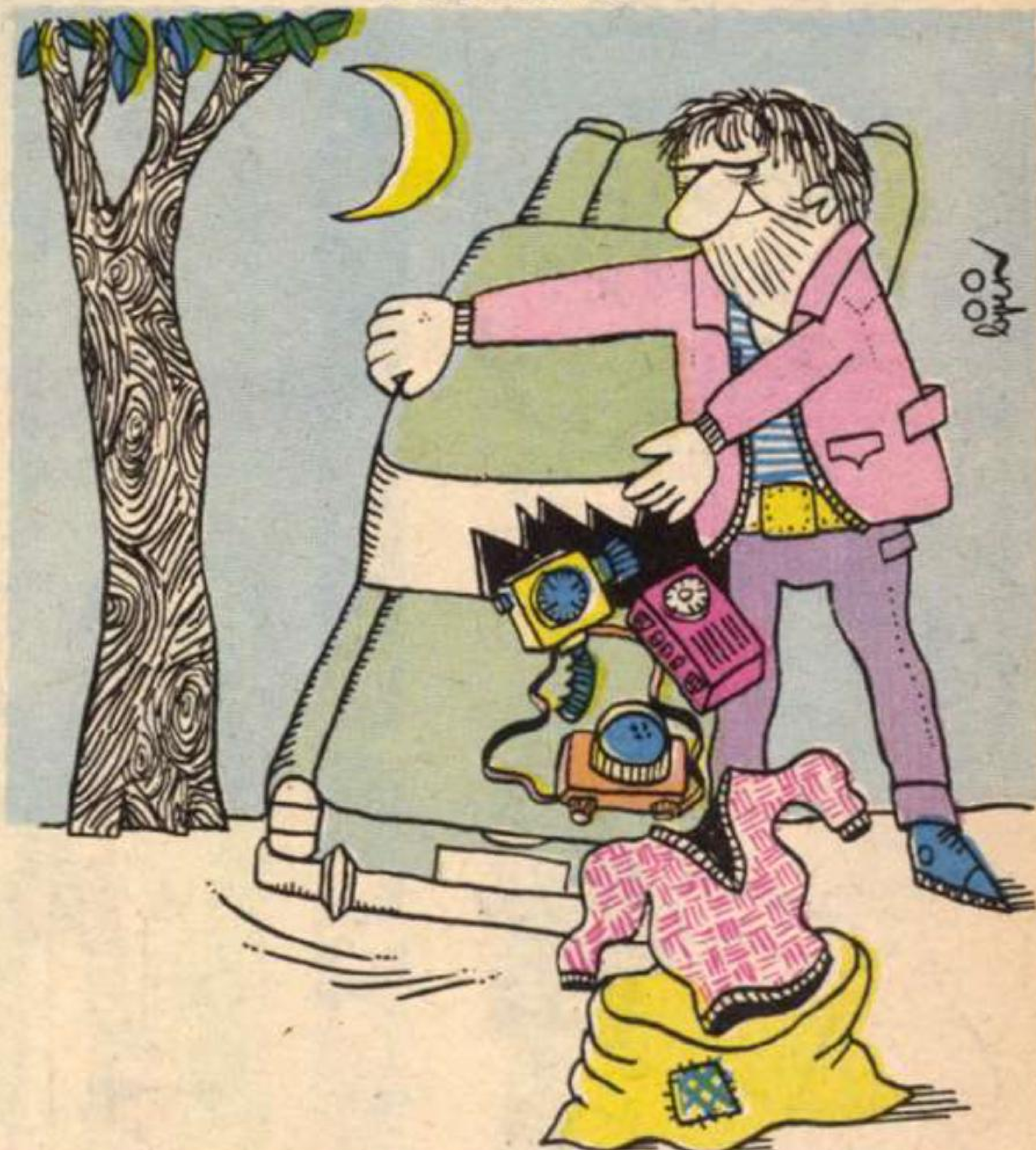
– Most fuss le, és lődd be nyesetten a kapu elé ! . . .

MODERN SZÜLŐK

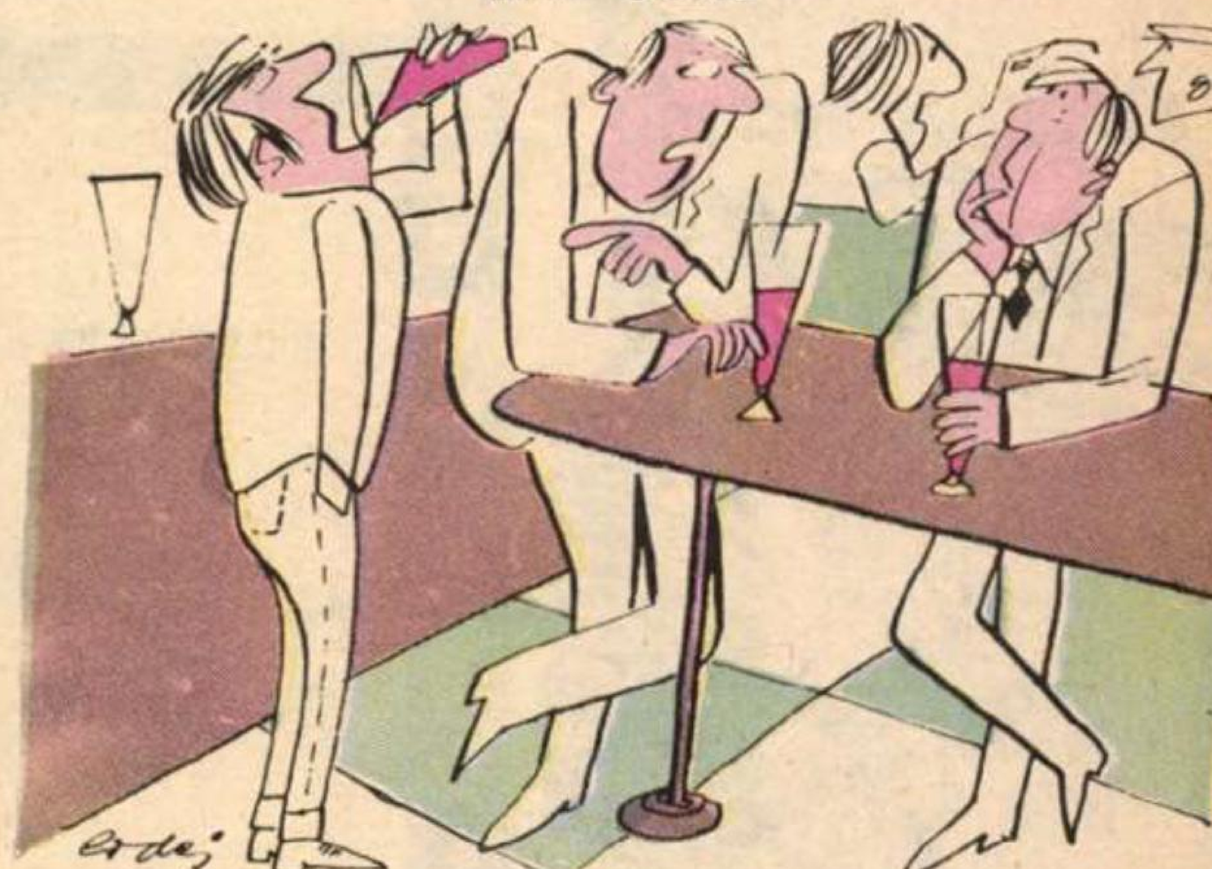

– Vacsora? Minek? Mi is hippik lettünk!

BŐSÉGSZARU

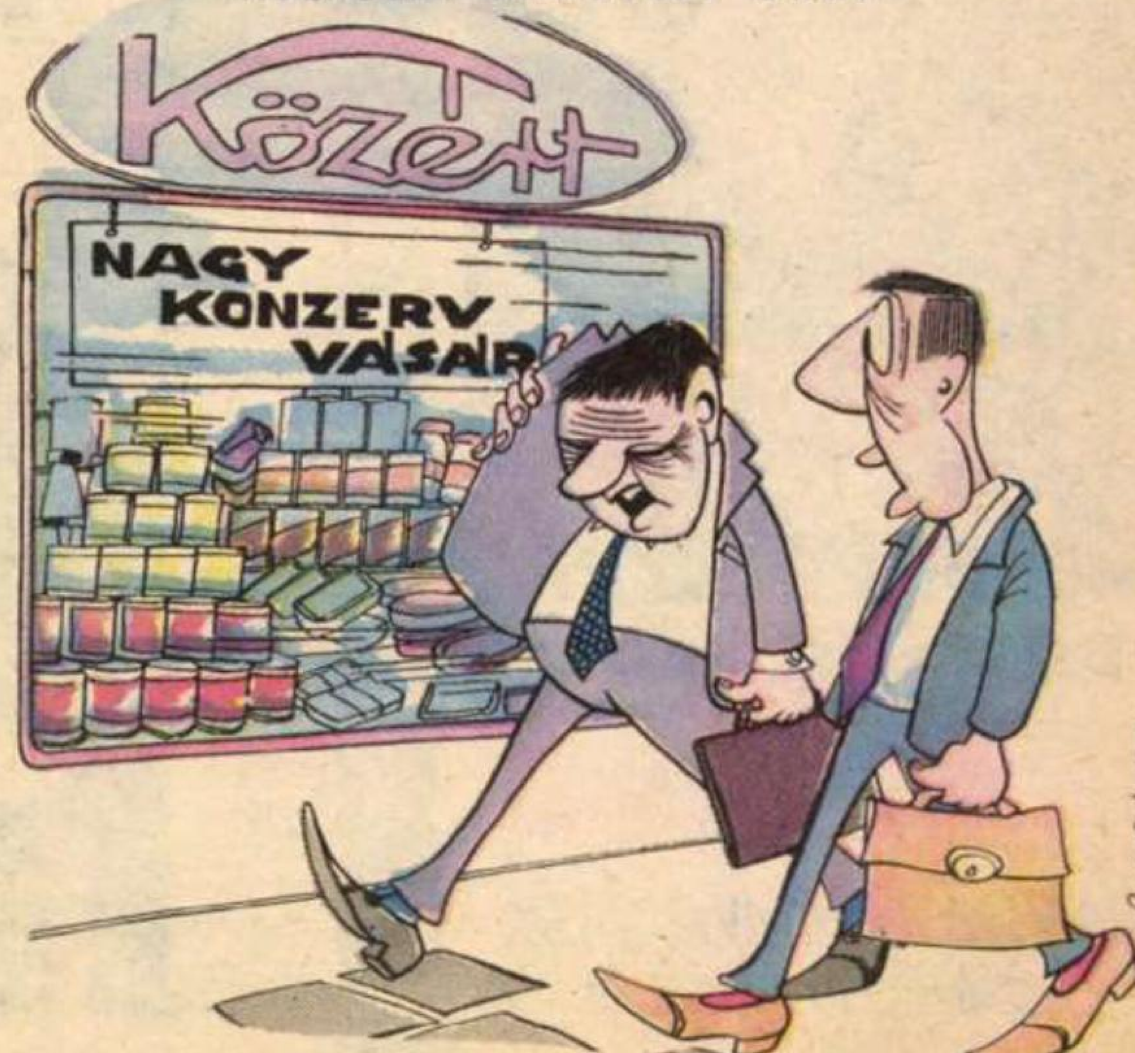

APAI GOND

– Hiába van mindig velem ez a kölyök, nem tudok rá hatni.

KÜLFÖLDI TURISTAÚT UTÁN

– Gyerünk innen gyorsan, látni sem bírom ! . . .

PRECIZ ÉLETMENTŐ

– Mennyi a derékbősége?

RÉBUSZ

Olvasóink szívesen töprengenek képrejtvényeinken. A megfejtések száma hetenként 500 és 3000 között váltakozik, attól függően, hogy a heti rejtvény mennyire nehéz. 33. számú rejtvényünk egyike volt a legnehezebbnek; magunk se hittük volna, hogy csaknem 200 olvasónk helyesen fejti meg:

33. sz. rejtvényünk megfejtése:

Hazaáruló

A nehezeket a könnyebbekkel a jövőben is váltogatni fogjuk. Úgy véljük, hogy ezáltal a kezdő és a gyakorlott fejtők szórakozását egyaránt szolgáljuk. 33. rejtvényünk megfejtői közül az alábbiak nyertek 100—100 forintot:

Csepiga Károly, Szada, Dózsa György u. 90. Vass Sándorné, Hódmezővásárhely, Tanácsköztásaság tér 75. Varga Terézia, Pósfa.

35. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb szeptember 6-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Kicsi ország – nagy történelem X.

BALASSI BÁLINT

– Hányat szédített már ezzel a „drágalátos palotám"-mal?

ELLENREFORMÁCIÓ

– Egy héttel ezelőtt még addig szekáltál, amíg reformátusok nem lettünk!

LABANCEKNÁL

– Majd adok én neked kuruc generálist!

MÁRIA TERÉZIA

– A népesedés ügyében nem vitázni kell...

(Brenner György rajzai)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KI MIT LÁT?

1

Megyek egyik nap az esőverte *Nagy Lajos király úton* végig a jó öreg Opel-Klementinámmal, negyvenes vágtában, amikor egyszerre hatalmas csattanás, és vágódom be az útközépre, keresztbe a síneken, s ott telepszem meg végleg. Ez jó hely, állapítom meg elégedetten körültekintve, mert éppen közelg a villamos. Miután ő nem tud kitérni nekem, megkísérlem én a dolgot. Előre végképp nem mozog a kocsi, hátramenetben elvánszorog valamennyit. Centikre mellettem csörömpöl el a villamos.

Kiszédelgek a kocsiból és látom bánatosan: az első futómű ripityára törve. A bűnöst is legott meglelem: útbontás, hatalmas gödör vízzel elöntve, figyelmeztető tábla sehol, menetközben képtelenség észrevenni. Leszólítom az éppen ott-tartózkodó útépítőt, s csevegésünkből furcsa dolgok derülnek ki. Kiderül, hogy a gödröt csak én látom, ő nem. És azt sem látta, mi történt, ő speciel arra tippel, hogy toltam a kocsit idáig, s most megálltam egy kicsit ejtőzni, a síneken keresztbe. De nem ismeri a munkavezetőt sem, és fogalma sincs róla, hogy mi lehet a neve. Megyek át a túlfelen munkálkodókhoz, de érdekes, velük is ez van, nem látnak gödröt, nem láttak semmit, mehetek szemorvoshoz, hogy minek látok olyat, ami nincs.

De előbb mégis rendőrjárőrért megyek telefonálni, mire ismét furcsa dolgot látok. Rohanvást

hoznak két nagy talicska sódert, s lapátolják gyorsan a nemlétező gödörbe bele, hát csak elnézem, ahhoz képest, hogy nincs, elég sok fér bele aránylag. És a rajta keresztülhaladó közúti járművek még így is akkorákat csattannak, hogy nem szeretnék a főtengelyük helyében lenni.

Másnapra még tovább romlik a szemem, most már figyelmeztető táblát is látok a nemlétező gödör mellett, hát nem különös? Ezek szerint, amíg az eső a sódert ki nem mossa, vagy végleg be nem temetik, több kocsi nem készül ki a gödör miatt. De az bizonyos: hogy a Klementinát meg engem a villamos laposra nem vasalt, abban a *Posta Központi Kábelüzem* dolgozói teljesen vétlenek.

G. Szabó Judit

2

A II. kerületi Varsányi Irén utca 10. és 14. számú földszintes öreg épületeket az elmúlt évben lebontották. Az üres telkeken otthagyott törmelékhalmaz naponta gyarapodik, mert a környékről minden szemetet odahordanak.

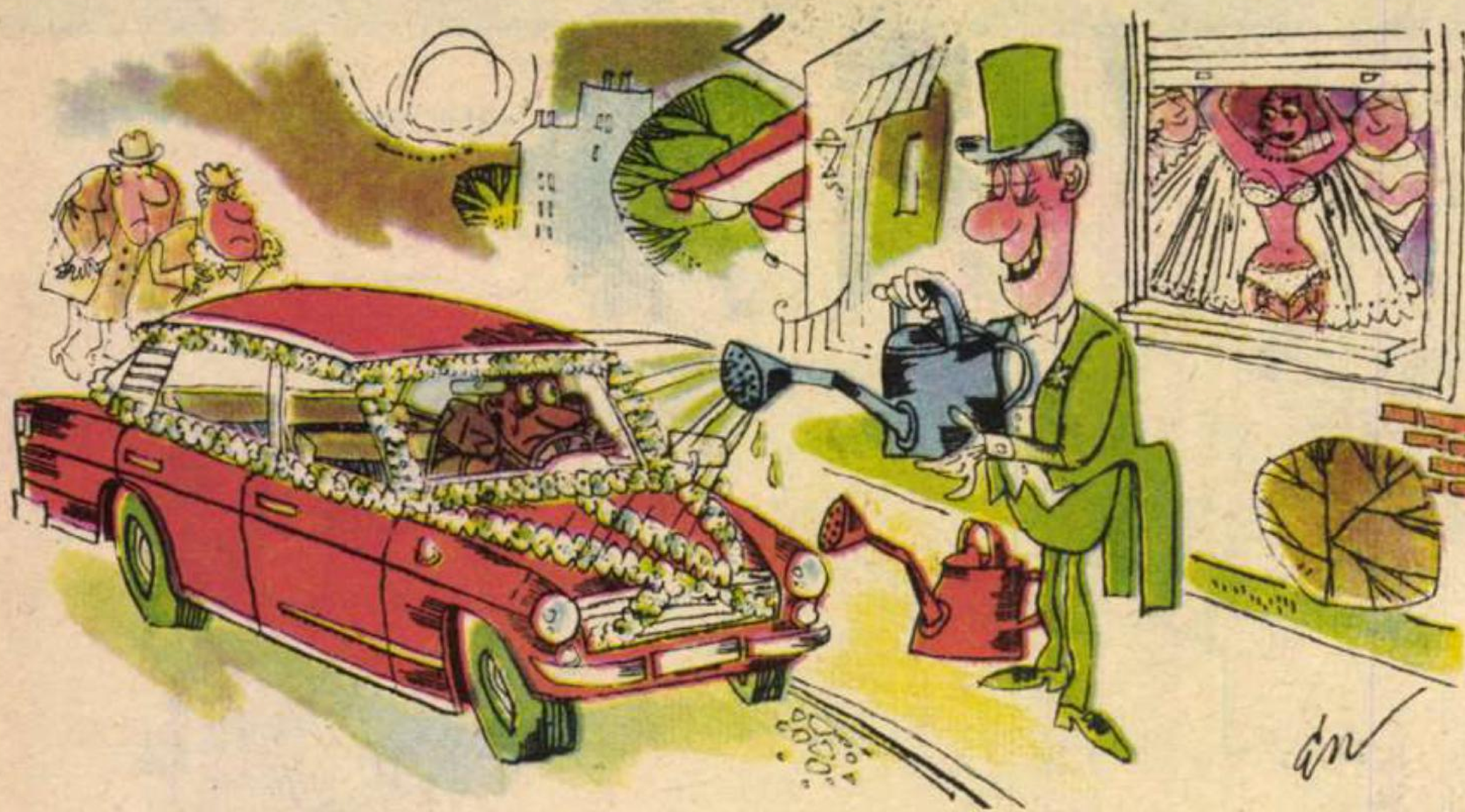
Így hát új Cséri-telep van kialakulóban, a kerületi rendelőintézet szomszédságában.

Hogy tűrhetik el ezt az illetékesek?

A Varsányi Irén u. 12. sz. ház lakói
(aláírások)

HÁZIAS VŐLEGÉNY

Endrődi István rajza

– Tudja, a menyasszonyom kicsit lassan készülődik ...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A MÁVAUT NEM VÁLASZOL!

Községünkből 80—100 gyerek jár be Debrecenbe tanulni. Mindennapos útjukat, sok fáradsággal és törődéssel, vonaton kell megtenniök. Sokat könnyítene helyzetükön, ha a MÁVAUT egy diákbuszt közlekedtetne Hajdúhadház és Debrecen között. Ez ügyben kérést adtunk be a MÁVAUT debreceni központjához. Kérésünket — mivel ez már tanácsülésen is felvetődött — a községi tanács vezetői is aláírták.

A levél június elején elment Debrecenbe. Válasz azóta sem érkezett. Pedig már nemsokára kezdődik a tanítás!

Dr. Domokos Ferenc
Hajdúhadház

NAPIRENDI JAVASLAT

Eddig szombat déltől kezdve
Élvezhettük a hét végét,
Balatoni üdülőkben
Sörrel üdítve a gégét.

Egy kellemes fordulattal
Folytatódik ez a mondat:
Már péntektől pihenhetünk,
Másnap jön a szabad szombat.

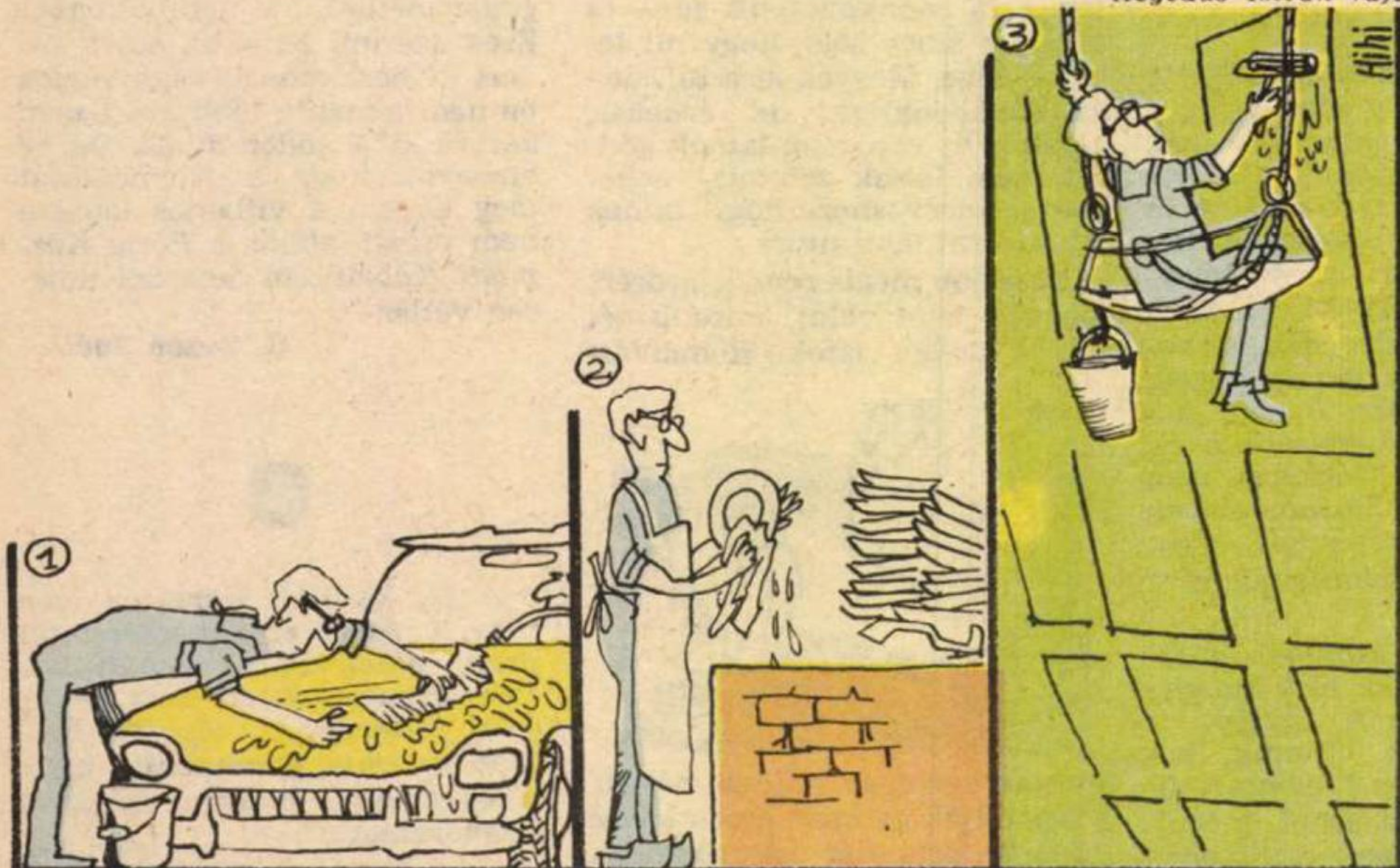
Nem vitás, hogy jó dolog ez,
A dolgozók vígan élnek,
De a víkendtől kifáradva,
Szabad hétfőt is remélnek.

h. f.

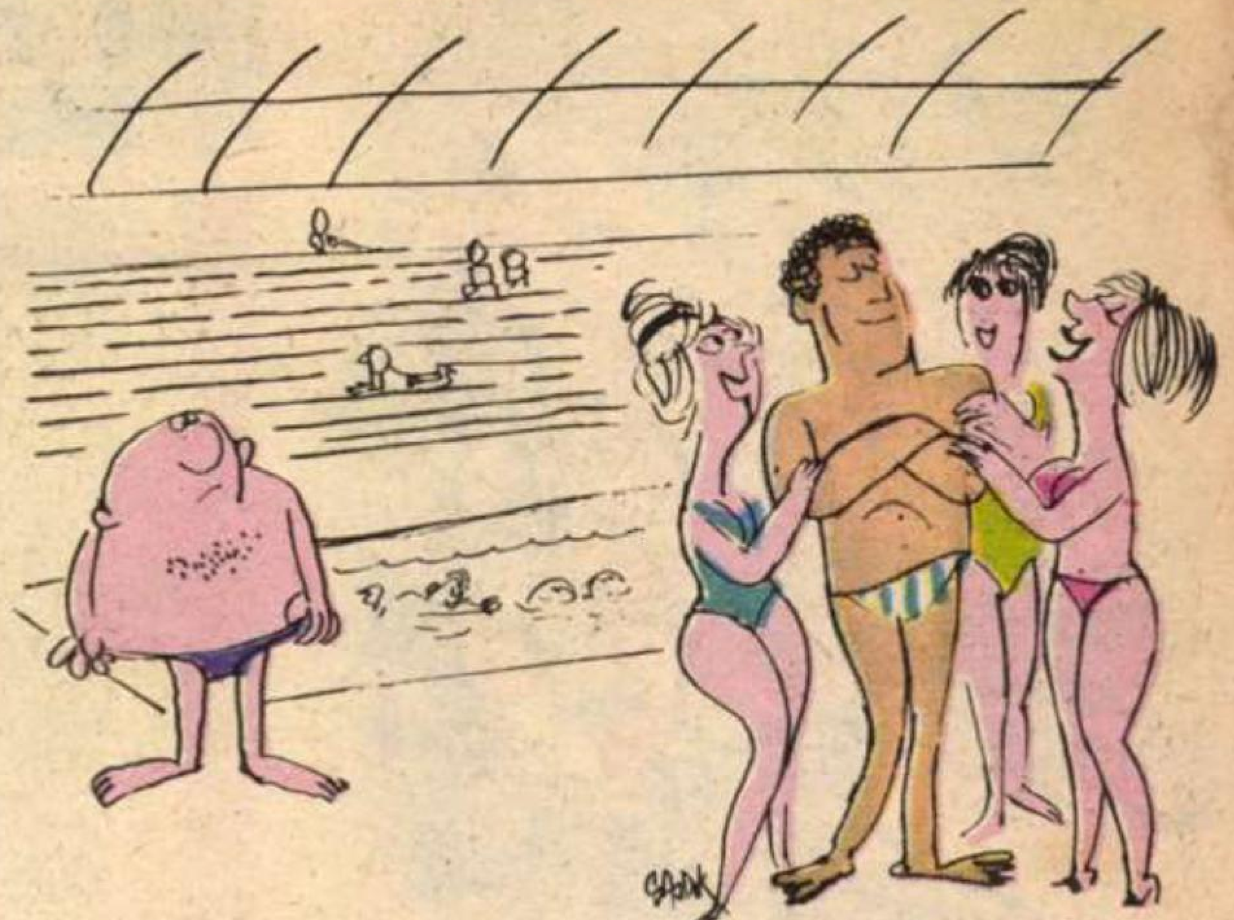
KÜLFÖLDI KARRIER

Hegedűs István rajza

Egyre feljebb ...

TÁJÉKOZATLAN NŐK

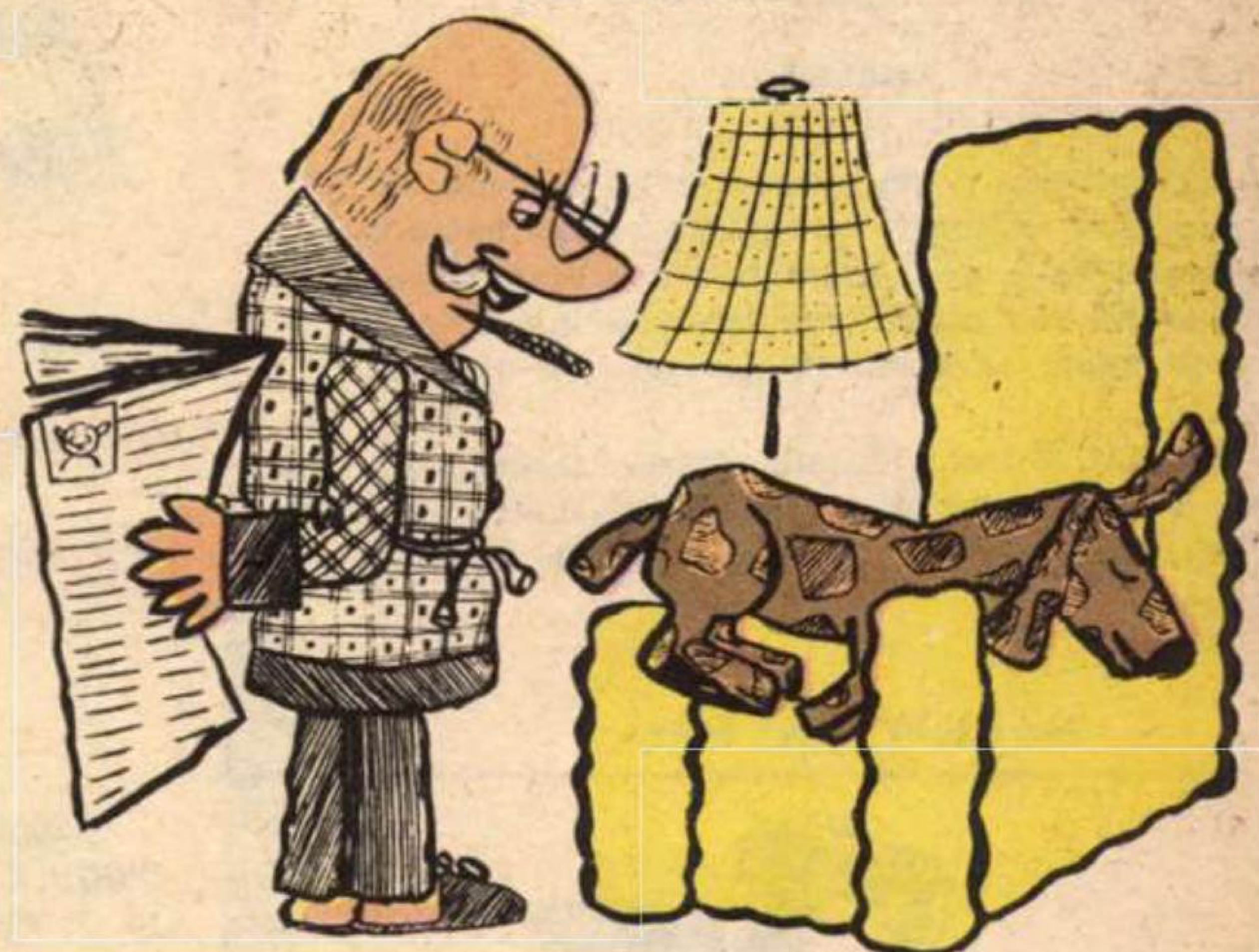
– Úgy látszik, nem tudják, hogy én vagyok az igazgató, ő meg csak segédkönyvelő ...

JOGOS BÍRÁLAT

– Ezek a nők bolondot csinálnak magukból ...

KUTYABARÁT

– Nincs szívem felébreszteni ...

ZÁSZLÓBONTÁS

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.03642/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre